

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 689/1 од 27. марта 2025. године, а у складу са чланом 11. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 237/22, 240/22 и 242/22), изабрана је Комисија за избор кандидата који су се јавили на конкурс за избор редовног професора за ужу научну област Српски језик, предмети Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика (објављен у листу *Послови* бр. 1139, од 9. априла 2025. године). Комисија подноси Изборном већу Филолошког факултета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за радно место **редовног професора** за ужу научну област Српски језик, предмети Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика, пријавио се један кандидат, **др Виктор Савић**, ванредни професор за ужу научну област Српски језик, предмети Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика, на Катедри за српски језик и јужнословенске језике Филолошког факултета у Београду, научни саветник Института за српски језик САНУ. На основу поднете пријаве, Комисија о кандидату износи следеће податке:

I. Биографија, општи подаци, наставна и стручна активност

I.1. Проф. др Виктор Савић је рођен 2. децембра 1977. године у Ваљеву. Основну и средњу школу је завршио у Ваљеву (Ваљевску гимназију је завршио као вуковац и носилац специјалних награда за неколико предмета). Дипломирао је на студијској групи Српски језик и књижевност 2002. године на Филолошком факултету у Београду (просечна оцена 9,83; просечна оцена из предмета уже струке 10,00). У току школовања био је носилац више стипендија: 1) од 1995/1996. године, као ученик IV разреда Ваљевске гимназије добио је стипендију Министарства просвете Републике Србије (за развој научног подмлатка), која се наставила и током студија на Филолошком факултету у Београду; б) међу 1000 најбољих студената у Србији (из свих области) 2000. године је добио прву стипендију Владе Краљевине Норвешке; в) школске 2002/2003. године добио је стипендију Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије, намењену младим научним талентима. Редовно је одслужио војни рок и завршио Школу резервних официра у Панчеву 2004/2005. године.

Магистарске последипломске студије на смеру Наука о језику је завршио 2006. године (са просечном оценом 10,00), и магистарски рад под насловом „Лексичке особине Типика архиепископа Никодима из 1318–1319. године“ одбранио 11. јуна 2008. године, пред комисијом у саставу: проф. др Бранкица Чигоја (ментор), проф. др Гордана

Јовановић, проф. др Јасмина Грковић-Мејџор и проф. др Ђорђе Трифуновић. Докторску дисертацију под насловом „Богослужбена лексика у српским типичима од XII до XIV века“ одбранио је 27. децембра 2013. године на Филозофском факултету у Новом Саду, пред комисијом у саставу: проф. др Јасмина Грковић-Мејџор, дописни члан САНУ (ментор), проф. др Томислав Јовановић и проф. др Наташа Драгин.

Школске 1997/1998. радио је као студент-сарадник на семинару лингвистике у Истраживачкој станици Петница код Ваљева. Предавао је у Ваљевској гимназији школске 2002/2003. године (српски језик и књижевност). Од 2001. године радио је у летњој школи српског језика за странце у Ваљеву. Од 2008. године држао је специјални курс из историје српског језика страним студентима у истој школи.

Као истраживач-стипендиста Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије (од 1. априла 2003) запослен је на Институту за српски језик САНУ (Старословенистички одсек), 10. октобра 2003. године. Пре гашења пројеката Министарства, дугорочни пројекат на којем је радио носио је назив: *Обрада старог српског писаног наслеђа и израда Речника црквенословенског језика српске редакције* (178030). У звање истраживача-сарадника изабран је 3. септембра 2008. године, у звање научног сарадника 16. јула 2014. године, у звање доцента изабран је 27. јануара 2015. године, у звање вишег научног сарадника 27. новембра 2018. године, у звање ванредног професора 22. септембра 2020. године, у звање научног саветника 23. новембра 2023, што је еквивалентно звању редовног професора.

Од 19. фебруара 2015. године проф. др Виктор Савић ради, са поделом времена између Филолошког факултета и Института за српски језик САНУ у односу 70 : 30 % као наставник на Филолошком факултету, односно као сарадник Института за српски језик САНУ.

I.2. У звању доцента и ванредног професора за наставно-научну област Српски језик, на Филолошком факултету у Београду држао је и држи, у оквиру основних студија, предавања на предметима Историјска морфологија српског језика, Историјска граматика српског језика II, Историја српског књижевног језика. На мастерским студијама држи специјалистички курс из Историје српског књижевног језика, на докторским студијама Увод у историјску лексикографију.

I.3. Проф. др Виктор Савић до сада је био члан у више комисија за одбрану мастерских радова и ментор у изради пет одбрањених мастерских радова (мр Наталија Јевтовић, „Проблем нестабилности гласа х у говорима српског језика“, 23. септембар 2019; мр Драгана Дукић, „Славенизми у Вуковим речницима“, 24. септембар 2020; мр Небојша Ђорђевић, „’Слово о преносу моштију Свете Петке’ Григорија Цамблака“, 28. септембар 2022; мр Катарина Штетић, „Вук–Даничићево и Решетарово издање Светог писма: однос између источне и западне хришћанске ономастике и неких библијских термина“, 28. септембар 2022; Милица Јевђенијевић, „Однос књижевног и народног језика у Дневнику о путовању у Јерусалим Арсенија III Чарнојевића“, 12. април 2023); два рада су добила награду „Љубомир Стојановић“ Матице српске, 30. августа 2023 (радови мр Небојше Ђорђевића и мр Катарине Штетић). В. Савић је био члан више комисија за одобрење и одбрану докторских дисертација (нпр. у последњем периоду у комисији за одбрану др Александре Цолић Јовановић, „Синтаксичке одлике Романа о Троји“,

Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 13. април 2022, др Милене Давидовић, „Средњовековни ћирилички скрипторијуми на Балкану“, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 27. септембар 2024. и др Виолете З. Гавриловић, „Лексика српскословенског превода Синтагме Матије Властара, термини сродства и друштвеног устројства“, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 26. фебруар 2025; у комисији за оцену подобности теме, кандидата и ментора за израду докторске дисертације: мср Весна Бајић, *Субординација у Фочанској Александриди*, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 2023), као и ментор једне одбрањене дисертације (др Соња Манојловић, „Из лексике Гаврила Стефановића Венцловића: недељна слова од Ускрса до Педесетнице у Мачу духовном“, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 26. јун 2023), као и једне пријављене дисертације (мср Драгана Дукић, „Језичке особине Млетачког зборника као споменика српске редакције старословенског језика“, Филолошки факултет Универзитета у Београду, 3. јул 2023) и још неколико дисертација чија се пријава припрема.

1.3. Проф. др Виктор Савић до сада је објавио око 200 научних, стручних и научно-популарних радова (до избора у звање ванредног професора око 120), међу којима су седам монографских студија и књиге *Месецослов Јерусалимскога типика. Рукопис Архива САНУ* (Ниш – Манастир Сопотани, 2003), *Српскословенски речник јеванђеља*. Огледна свеска (Библиотека Јужнословенског филолога, н. с., књ. 23, Београд, 2007), *Српска књижевна реч у својим првим столећима* (Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Ниш: Међународни центар за православне студије, 2019), *О западној грани српскословенске писмености* (Београд, 2025). Заједно са академиком Јасмином Грковић-Мејдор уредник је монографије *Српски молитвеник. Споменица Милану Решетару (1512–1942–2012)*, у издању САНУ и Фонда „Ђорђе Зечевић“ за унапређење и заштиту ћириличног писма, која је добила награду „Павле и Милка Ивић“ за најбољи рад из српске лингвистичке славистике за 2018. годину. Заједно са др Јованком Радић, научним саветником, уредник је зборника водећег међународног значаја, *Наслеђе и стварање. Свети Тирило. Свети Сава (869–1219–2019)*, у издању Института за српски језик САНУ (публикација штампана 2020), са проф. др Јелицом Стојановић монографије *Сербское рукописное и печатное богослужбеное наследие XII–XIX веков: источниковедение и культурные связи* С. Ј. Темчина у истој институтској серији, у издању Института за српски језик САНУ, Матице српске – Друштва чланова у Црној Гори у Подгорици и Института за литвански језик у Вилњусу (2021), са др Владаном Тријићем фототипског издања *Рујанско четворојеванђеље (1536/1537)*, које је приредио др Мирослав Лазић у поводу године у којој је Ужице проглашено за престоницу културе Србије (2024), у издању Народне библиотеке из Ужица, Народне библиотеке Србије и Института за српски језик САНУ. Заједно са проф. др Исидором Бјелаковић је приредио зборник радова са научног скупа, *Положај српскога језика у савременом друштву. Изазови, проблеми, решења*, у суиздању Матице српске и Одбора за стандардизацију српског језика (2021). Редиговао је и допунио дивот-издање (у избору Ивана Стевовића) најзначајнијих прилога о Мирослављевом јеванђељу, под насловом *Књига о Мирослављевом јеванђељу*, у Српској књижевној задрузи (2021).

I.4. Проф. др Виктор Савић је учествовао (искључиво по позиву) на око 70 научних скупова, конференција и округлих столова, домаћих и међународних (Београд, Бања Лука, Загреб, Москва, Нови Сад, Петроград, Подгорица, Праг, Софија итд.), између осталог и на светским конгресима – Византолошком конгресу (Београд, 2016) и Славистичком конгресу (Београд, 2018). Говорио је на бројним промоцијама књига и одржао већи број беседа, предавања по позиву, гостујућих предавања и излагања (САНУ, Матица српска, Москва, Тршић, Подгорица, Бањалука, Суботица, Будва, Херцег Нови, Никшић, Косовска Митровица итд.), учествовао у великом броју стручних и документарних радијских и телевизијских емисија и говорио на стручне теме на великом броју медија, популаришући науку и просвету (нпр. Радио-телевизија Србије, Радио-телевизија Војводине, Радио-телевизија Републике Српске, Радио-телевизија Црне Горе, Радио Београд, Телевизија Храм итд.). Између осталог, држао је пленарна излагања на 49. Научном састанку слависта у Вукове дане (12. септембра 2019. године) и на 64. традиционалном републичком зимском семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности (30. јануара 2023), беседе на два свечаним седницама на дан Матице српске (16. фебруара 2020. и 16. фебруара 2025. у Новом Саду), сreteњску беседу (14. фебруара 2023. у Подгорици), ћирилометодијевску беседу (24. маја 2023. у Београду), светосавску беседу (27. јануара 2024. у Краљеву) и беседу поводом завршетка капиталне серије „Законика цара Стефана Душана“, у издању САНУ (26. априла 2024. у Београду), затим гостујућа предавања (29. март 2023. у Бањој Луци и 9. новембра 2023. у Тројице-Сергијевој Лаври (Сергијев Посад) на позив Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци и Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске, односно Катедре за филологију Московске духовне академије). Такође, одржао је онлајн семинар из историје српског језика и културе студентима Московског државног универзитета „М. В. Ломоносов“ у другом семестру 2025. године.

I.5. Проф. др Виктор Савић је руководилац Старословенистичког одсека Института за српски језик САНУ и руководилац међуакадемијског пројекта „Црквенословенски споменици српски из Босне и Херцеговине (XII–XVIII вијек)“, који се остварује у сарадњи Института за српски језик САНУ, АНУРС и САНУ. Сарадник је Историјског музеја Србије на изради сталне поставке, затим радне групе за осмишљавање сталне поставке у Музеју ћирилице у Бајиној Башти и члан је комисије за израду новог и допуњеног издања Српског правописа у издању Матице српске. Био је члан међународног тима стручњака који су израдили елаборат за установљење Културне руте светих Ћирила и Методија у Савету Европе („European Cultural Route of Saints Cyril and Methodius“, 2021). Члан је више научних комисија и других тела: Комисије за црквенословенске речнике при Међународном комитету слависта (од 2011), секретар Старословенског одбора САНУ (од 2011), секретар Хиландарског одбора САНУ (од 2014), научни секретар Фонда „Ђорђе Зечевић“ за заштиту и унапређење ћириличног писма (при САНУ) (од 2012), члан је Одбора за изворе српског права (од 2015), Српског комитета за византологију (од 2015), Одбора за књижевност и језик Матице српске (2020), Међународног центра за православне студије у Нишу (од 2020), Одбора за језик АНУРС (од 2021), Одбора за стандардизацију српског језика (од 2022) и Управног одбора Матице српске (2023). Више година је био стални сарадник пројекта „Обрада старог српског писаног наслеђа и израда Речника црквенословенског језика српске редакције“ у Институту за српски језик САНУ и

пројекта „Интердисциплинарно истраживање културног и језичког наслеђа Србије и израда мултимедијалног интернет портала Појмовник српске културе“ Етнографског института и Института за српски језик САНУ, „Речник српског језика XII–XVIII века“ Матице српске, и „Srovnávací index k slovníkům zpracovávaným v rámci Komise pro církevněslovanské slovníky“ Међународног комитета слависта у оквиру Комисије за црквенословенске речнике. У дужем периоду сарађивао је на пројекту Института за књижевност БАН и Института за српски језик САНУ под називом „South Slavic Manuscripts in Electronic Form and Standardization of Relevant Terminology“. Секретар је редакције *Хиландарског зборника САНУ*, члан је редакције едиције *Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности* (Дани српскога духовног преображења). Уредник је серије *Старословенско и српско наслеђе* Института за српски језик САНУ.

II. Библиографија: подаци о објављеним радовима

1. До избора у звање доцента (2001–2014)

[1] Виктор Савић, Служабник из времена Српског царства. Надредни знаци у рукопису Народне библиотеке Србије Рс 694, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* 2001, LXVII/1–4 (Београд, 2002): 87–97.

[2] *Месеослов Јерусалимскога типика. Рукопис Архива САНУ*, приредио Виктор Савић, Ниш – Манастир Сопоћани, 2003, 122 стр. + XII.

[3] Виктор Савић, Нова историја српскога књижевног језика. Александар Милановић, Кратка историја српског књижевног језика, Београд: Завод за уџбенике и наставна средства, 2004, 142 стр., *Српски језик* бр. 10/1–2, год. X (Београд, 2005): 849–856.

[4] [Ђорђе Трифуновић], Виктор Савић, Приређивање монографије: *Љубомир Стојановић о Мирослављевом јеванђељу*, приредио Никола Родић, Горњи Милановац: ЛИО, 2004, 206 стр. [Ђорђе Трифуновић, Виктор Савић, О овоме издању, стр. 205–206].

[5] Виктор Савић, Удвајање н у једног писара Ковинског типика с освртом на савремено стање, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXX/1–4 (Београд, 2005): 155–170.

[6] Виктор Савић, Издавање средњовековних српских ћирилских споменика и савремена електронска стара ћирилица, *Јужнословенски филолог* LXII (Београд, 2006): 291–324.

[7] Виктор Савић, Надредни знаци као средство за разликовање писара у српскословенским споменицима (на примеру Ковинског типика), *Зборник Матице српске за славистику* 70 (Нови Сад, 2006): 157–182.

[8] [Zoran Kostić], Viktor Savić, Hilendarski Ustav. System for Computer Processing and Publishing of Old Slavic Language Sources, *Computer Applications in Slavic Studies*, Proceedings of Azbuky.Net. International Conference and Workshop 24–27 October 2005, Sofia, Bulgaria, Sofia, 2006, 269–283.

[9] Viktor Savić, [Zoran Kostić], Monah. The Monah Typeface and Its Supplements, *Computer Applications in Slavic Studies*, Proceedings of Azbuky.Net. International Conference and Workshop 24–27 October 2005, Sofia, Bulgaria, Sofia, 2006, 285–294.

[10] Виктор Савић, О једној замени јера са аз у Вуканову јеванђељу, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXII/1–4 (Београд, 2007): 75–82.

[11] [Гордана Јовановић], Виктор Савић, Пројекат Обрада старих српских писаних споменика и израда Речника црквенословенског језика српске редакције и Српскословенског јеванђељског речника, *Шездесет година Института за српски језик САНУ*. Зборник радова I, Београд, 2007, 171–177.

[12] Виктор Савић, Стандардизовање старе ћирилице и њено регистровање у Уникоду, *Шездесет година Института за српски језик САНУ*. Зборник радова II, Београд, 2007, 219–223 [испуштено у прегледу за претходно звање].

[13] [Гордана Јовановић], Виктор Савић, Старословенски јеванђељски речник српске редакције (корпус и методологија обраде одредница), *Slavia (časopis pro slovanskou filologii)* 76/1 (Praha, 2007): 57–64; [прештампано у:] *Církevněslovanská lexikografie 2006*, Praha: Slovanský ústav AV ČR – Euroslavica, 2007, 36–44.

[14] Виктор Савић, Хиландарски устав и монах. Електронска писма за издавање средњовековних српских ћирилских споменика, *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LV/2 (Нови Сад, 2007): 243–263.

[15] Виктор Савић, Именик светих и празника, *Типик архиепископа Никодима*. Књ. 2. Српскословенски текст разрешио Лазар Мирковић, приредио Ђорђе Трифуновић, Београд, 2007, 01–039.

[16] *Српскословенски речник јеванђеља. Огледна свеска*, саставио Виктор Савић, Библиотека Јужнословенског филолога, н. с., књ. 23, Београд, 2007, XLVII + 136 стр.

[17] Viktor Savić, Standardization of the Old Church Slavonic Cyrillic Script and Its Registration in Unicode, *Slovo: Towards a Digital Library of South Slavic Manuscripts*, Proceedings of the international conference, 21–26 February 2008, Sofia, Bulgaria, Sofia, 2008, 288.

[18] Виктор Савић, Одбрањена магистарска теза: *Лексичке особине Типика архиепископа Никодима из 1318–1319. године*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Комисија: проф. др Бранкица Чигоја (ментор), проф. др Гордана Јовановић, проф. др Јасмина Грковић-Мејџор, проф. др Ђорђе Трифуновић, 11. 6. 2008. године, 384 стр.

[19] Степанъ Михайловичъ Кульбакинъ, *Славянская палеографија*, приредили Гордана Јовановић, Радмила Ковачевић, Виктор Савић, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2008, 170 + 076 стр.

[20] [Хајнц Миклас, Виктор А. Баранов, Зоран Костић], Виктор Савић, *Стандард старословенског ћириличног писма*, Београд – Манастир Хиландар, 2008.

[21] *Стандардизација старословенског ћириличног писма и његова регистрација у Уникоду*, Научни скупови САНУ, књига CXXV, Одељење језика и књижевности, књига 20, уредници: Гордана Јовановић, Јасмина Грковић-Мејџор, Зоран Костић, Виктор Савић, Београд, 2009, 243 стр.

[22] Виктор Савић, Садржај старе ћирилице и њено преношење у штампарски и електронски слог, *Стандардизација старословенског ћириличног писма и његова регистрација у Уникоду*, Научни скупови САНУ, књига CXXV, Одељење језика и књижевности, књига 20, Београд, 2009, 147–178.

[23] [Зоран Костић], Виктор Савић, Преглед карактера за регистровање у Уникоду / Обзор символов для регистрации в Юникоде / Overview of characters for registration in Unicode, *Стандардизација старословенског ћириличног писма и његова регистрација у*

Уникод, Научни скупови САНУ, књига СХХV, Одељење језика и књижевности, књига 20, Београд, 2009, 19–38.

[24] [Гордана Јовановић], Виктор Савић, Досадашња пракса у издавању средњовековних српских ћириличких правних споменика (како побољшати садашње издавачке поступке), *Средњовековно право Срба у огледалу историјских извора*, Научни скупови САНУ, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права, XVI, Београд, 2009, 87–114.

[25] Виктор Савић, Грчке речи у Типику архиепископа Никодима из 1318–1319. године, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXIV/1–4 (Београд, 2009): 145–178.

[26] Виктор Савић, Свемогући и(ли) сведржитељ у српскословенском језику, *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVIII/1 (Нови Сад, 2010): 7–31.

[27] Виктор Савић, О називима просторија које посећује литија на Дан изношења Часнога крста (према српскословенским богослужбеним типцима XIV века), *Црквене студије* 7 (Ниш, 2010): 219–238.

[28] Виктор Савић, Крушедолска Библија као извор старе лексике, *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* LIII/1 (Нови Сад, 2010): 93–121.

[29] Виктор Савић, Код Срба редак рукопис Старога завета. Крушедолска Библија, *Зборник Матице српске за књижевност и језик* LVIII/3 (Нови Сад, 2010): 467–495.

[30] Виктор Савић, Изворник и копија Светостефанске хрисовуље Јозефа Коржењовског. *Повеља краља Милутина манастиру Бањска. Светостефанска хрисовуља*. Књига друга. Пратеће студије. Београд: Музеј у Приштини – Центар за очување наслеђа Косова и Метохије Мпemosyne – Службени гласник, 2011, 168–172.

[31] Виктор Савић, Издање Светостефанске хрисовуље Ватрослава Јагића и Љубомира Ковачевића. *Повеља краља Милутина манастиру Бањска. Светостефанска хрисовуља*. Књига друга. Пратеће студије. Београд: Музеј у Приштини – Центар за очување наслеђа Косова и Метохије Мпemosyne – Службени гласник, 2011, 173–178.

[32] Виктор Савић, Рани старословенски језик и српска редакцијска писменост. Нарочито с освртом на *ć* и *đ*, *Ђурђеви ступови и Будимљанска епархија*, зборник радова, Беране – Београд: Епископија будимљанско-никшићка, Институт за историју уметности, Полимски музеј, Институт за теолошка истраживања, 2011, 155–169.

[33] Виктор Савић, Српскословенска Књига о Рути према рукопису Пчињске Библије, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXVII (Београд, 2011): 25–49.

[34] Виктор Савић, *Řecko-staroslověnský index. Index verborum graeco-palaeoslovenicus*, tom. I, fasc. 1–4, Praha: Akademie věd České Republiky, Slovanský ústav AV ČR, 2008–2010, 264 стр., *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* LIV/2 (Нови Сад, 2011): 296–302.

[35] Виктор Савић, Запис Стефана Црнојевића на Светостефанској хрисовуљи краља Милутина, *Октоих* 1–2 (Подгорица, 2011): 31–44.

[36] Виктор Савић, Записи дијака Андреје из времена „господина Србљем деспота Стефана“ и патријарха Никона, *Археографски прилози* 33 (Београд, 2012): 247–261.

[37] Виктор Савић, Записи штампара свештеномонаха Макарија. Језик, писмо и правопис, *Српско језичко наслеђе на простору данашње Црне Горе и српски језик данас*,

Никшић: Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Матица српска у Новом Саду, 2012, 159–179.

[38] Виктор Савић, Два значајна записа о штампару Макарију, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXVIII (Београд, 2012): 101–112.

[39] Виктор Савић, Западносрпски одломак из Мокропољског четворојеванђеља. *Славјанский мир: общность и многообразие. К 1150-летию славянской письменности*, 20–21 мая 2013 г. Международная научная конференция. Тезисы. Ответственный редактор К. В. Никифоров. Москва, 2013, 52–54.

[40] Viktor Savić, The Names of Constantine's City in Serbian Mediaeval Cyrillic Sources, *Saint Emperor Constantine and Christianity. Book of Abstracts*, Editors: Ivica Živković, Vladimir Aleksić, Vladimir Cvetković, Siniša Mišić, Vasja Velinova, Athanasios Angelopoulos, Marcus Plested, Dragiša Bojović, Niš, 2013, 105–106.

[41] Виктор Савић, Имена Константинова града у српским средњовековним ћириличким изворима, *Свети цар Константин и хришћанство* II, Ниш, 2013, 305–322.

[42] [Јелица Стојановић], Виктор Савић. Уређивање монографске публикације: *Иловички препис Номоканона или Законоправила светог Саве (1262–2012). Спомен-свеска*, приредио Ђорђе Трифуновић, Посебна издања, књига 3, Никшић: Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, 2013.

[43] Виктор Савић, „Штокавска вокализација у Хиландарском типичу“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXIX, Београд, 2013, 83–88.

[44] Виктор Савић, „Пергаменски уметак у Мокропољском четворојеванђељу. Издање текста“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXIX, Београд, 2013, 89–102.

[45] Виктор Савић, „Азбука“, „Писмо“, „Ћирилица“, *Појмовник српске културе*, Етнографски институт САНУ, Институт за српски језик САНУ, Факултет техничких наука Косовска Митровица, 2013 (<http://etno-institut.co.rs/cir/pojmovnik/pojmovnik.php>)

[46] Виктор Савић, Одбрањена докторска дисертација: *Богослужбена лексика у српским типичима од XII до XIV века*, Филозофски факултет у Новом Саду, Комисија: проф. др Јасмина Грковић-Мејџор (ментор), проф. др Томислав Јовановић, проф. др Наташа Драгин. 27. децембар 2013, 1059 стр.

2. До избора у звање ванредног професора (2014–2019)

M10

[1] Виктор Савић, „Устав за држање Псалтира и Хиландарски типик“, ПЕРІВОЛОС I. Зборник у част Мирјане Живојиновић, Београд: Византолошки институт САНУ, 2015, 139–147. [ISBN 978-86-83883-19-6 (ВИ) | УДК: 2–726–788:271.222(496.631)–282] [преведено:] Виктор Савић, Устав чтения Псалтыри: Хиландарский типикон и «церковники», *Работы по языкознанию кафедры сербского языка Филологического факультета Белградского университета*, составители Велько Брборич, Райна Драгичевич, Библиотека Язык и литература, Серия Труды о языке и литературе, Книга 3, Белград: Филологический факультет Белградского университета, 2015, 381–397. **M13 (7)**

[2] Виктор Савић, „Српска редакција црквенословенског језика: од св. Климента, епископа словенског, до св. Саве, архиепископа српског“, *Slověne. International Journal of Slavic Studies* 5/2 (Moscow, 2016): 231–339. [e-ISSN 2305-6754 | <http://slovene.ru/>] **M13 (7)**

[3] Виктор Савић, „Српски називи документа у средњем веку – према самим документима (1189–1346)“, *Словенска терминологија данас*, Београд: САНУ – Институт за српски језик САНУ, Београд, 2017, 291–303. [ISBN 978-86-7025-741-2] **M13 (7)**

[4] Виктор Савић, „Однос између народне и књижевне лексике у Типику архиепископа Никодима“, *Српска славистика*. Колективна монографија, Том I, Језик, Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2018, 357–372. [ISBN 978-86-917949-3-4 | УДК: 811.163.41-26(091) / 091=163.41’’1318’’] **M13 (7)**

[5] Виктор Савић, „Повеља деспота Стефана Лазаревића манастиру Милешеви. Анализа језика, писма и правописа у функцији израде речника“, *Осам векова манастира Милешеви*, зборник радова П. Милешева: Епархија милешевска Српске православне цркве, 2013, 47–60 [штампано 2014]. [ISBN 978-86-87187-02-3 (ЕМ)] **M14 (5)**

[6] Виктор Савић, „Литургијски елементи у Повељи деспотице Јелене манастиру Хиландару из 1504. године“, *Теоллингвистичка проучавања словенских језика*. Београд: САНУ, 2013, 473–490 [штампано 2014]. [ISBN 978-86-7025-618-7 | УДК 091=163.41’’15’’ / 811.163.1’373] **M14 (5)**

[7] Виктор Савич, „Западносербский вставной лист в Мокропольском тетраевангелии“, *Славянский альманах 2013* (Москва, 2014): 439–453. [ISSN 2073-5731] **M14 (5)**

[8] Виктор Савић, „Редакцијске одлике прве стране Кијевских листића“, *Свети Ћирило и Методије и словенско писано наслеђе: 863–2013*, Старословенско и српско наслеђе 1, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2014, 277–308 [штампано крајем 2015]. [ISBN 978-86-82873-49-5 | удк 091(=163.1)’’10/12’’; 811.163.1’’18’’] **M14 (5)**

[9] [Јасмина Грковић-Мејџор], Виктор Савић, Милан Решетар, *Српски молитвеник. Споменица Милану Решетару (1512–1942–2012)*, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ – Фонд „Ђорђе Зечевић“ за унапређење и заштиту ћириличног писма, 2016, 9–14 (34 cm). [ISBN 978-86-7025-717-7] [20544 карактера]

[10] [Јасмина Грковић-Мејџор], Виктор Савић, *Српски молитвеник из 1512. године, Српски молитвеник. Споменица Милану Решетару (1512–1942–2012)*, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ – Фонд „Ђорђе Зечевић“ за унапређење и заштиту ћириличног писма, 2016, 117–121 (34 cm). [ISBN 978-86-7025-717-7] [21723 карактера] **M14 (5)**

[11] Виктор Савић, „О једном морфолошком дијалектизму у 13. глави Хиландарског типика“, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 46/1 (Београд, 2017): 77–86. [ISSN 0351-9066, ISBN 978-86-6153-467-6 | УДК 811.163.41(091); 811.163.41’28; 091=163.41’’12’’] **M14 (5)**

[12] Виктор Савич, „Диалект и книжная норма в Михановичевом отрывке апостола: о происхождении памятника в свете более широких сербских литературно-языковых данных“, *Славянское и балканское языкознание* 15 (Москва, 2017): 225–240. [ISBN 978-5-7576-0384-1] **M14 (5)**

[13] Виктор Савић, „Помињу ли се „игумански манастири“ у Хиландарском типику?“, *Хиландарски зборник* 14, Београд, 2017 (2018): 19–27. [ISSN 0584-9853] **M14 (5)**

[14] Виктор Савић, „Даничићев лексикографски поступак у Рјечнику из књижевних старина српских“, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 47/1 (Београд, 2018): 137–146. [ISBN 978-86-6153-506-2 | УДК: 811.163.41’374:929 Даничић Ђ.] **M14 (5)**

[15] Виктор Савић, „Српски језик у Диоклији у доба кнеза Јована Владимира, с освртом на изворе“, *У спомен и славу Светог Јована Владимира*, књига 6/2, Цетиње: Митрополија црногорско-приморска – ИИУ Светигора, 2018, 134–160. [ISBN 978-86-7660-272-8] **M14 (5)**

[16] Виктор Савић, „Препис Карејског типика из XVI века (АХС 134/135)“, *Scala paradisi. Академику Димитрију Богдановићу у спомен (1986–2016)*, Београд: САНУ, 2018, 299–323. [ISBN 978-86-7025-802-0] **M14 (5)**

[17] Виктор Савић, „Звуковое значение надстрочных знаков в Святостефанском хрисуле (1317–1318)“, *Славянское и балканское языкознание. Палеославистика 2* (Москва, 2019): 314–348. [ISSN 2658-3372; ISBN 978-5-7576-0413-8] **M14 (5)**

[18] Виктор Савић, „ВАН и НАПОЉЕ, њима сродне и с њима повезане речи у српском језику. Прилог проучавању“, *Научни састанак слависта у Вукове дане 48/1* (Београд, 2019): 115–131. [ISSN 0351-9066; ISBN 978-86-6153-574 | УДК: 811.163.41(091) / 811.163.41'367.624] **M14 (5)**

[19] [Ђорђе Бубало], Виктор Савић, „Напомене о нумерацији чланова и издавачким начелима“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 135–143 (формат А 4). [ISBN 978-86-7025-652-1] [25741 карактер / 16x1800 = 0,9 табака] **M16 (2) × 0,89 т. = 1,78**

[20] Виктор Савић, [Ђорђе Бубало], „Речник и регистар млађе редакције Душанова законика“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 597–652 (формат А 4). [ISBN 978-86-7025-652-1] [лексикографска јединица, међународног значаја 217708 / 16x1800 = 7,56 табака] **M16 (2) × 7,56 т. = 15,12**

[21] Виктор Савић, *Рјечник из књижевних старина српских*. Написао Ђ. Даничић. Дио први (а–к) – Дио трећи (г–:). У Биограду, у Државној штампарији, 1863–1864, М. Тешић и др. (ур.). *Српска лексикографија од Вука до данас*. Каталог изложбе. Београд: САНУ – Савез славистичких друштава Србије, 2018, 35–49. [ISBN 978-86-7025-778-8]

[16576 карактера / 16x1800 = 0,575 табака] **M16 × 0,5 т. = 1**

[22] Виктор Савић, „Глагољица“, *Српска енциклопедија*, Нови Сад – Београд, III/1, Нови Сад: Матица српска, Београд: САНУ, Завод за уџбенике, 2018, 275–277 (30 cm). [ISBN 978-86-7946-232-9] [15494 карактера / 16x1800 = 0,53 табака] **M16 × 0,5 т. = 1**

[23] [Јованка Радић], Виктор Савић. Уређивање тематског зборника: *Свети Ћирило и Методије и словенско писано наслеђе: 863–2013*, Старословенско и српско наслеђе 1, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2014, VIII + 542 стр. [штампано крајем 2015]. [ISBN 978-86-82873-49-5] **M18 (2)**

[24] [Јасмина Грковић-Мејдор], Виктор Савић. Уређивање монографске публикације, *Српски молитвеник. Споменица Милану Решетару (1512–1942–2012)*, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ – Фонд „Ђорђе Зечевић“ за унапређење и заштиту ћириличног писма, књ. 1, 2016, 156 + 0279 стр. (34 cm). [ISBN 978-86-7025-717-7] **M18 (2)**

M20

[25] Виктор Савић, „Српски превод „Евергетидског синаксара“ у два синајска рукописа“, *Зборник радова Византолошког института* 53 (Београд, 2016): 205–231. [ISSN 0584-9888 | УДК: 271.222(497.11)-282“12/13“ / 091=14'04] **M23 (4)**

[26] [Мирјана Живојиновић], Виктор Савић, „Збирне хрисовуље краљева Уроша II Милутина и Стефана Душана манастиру Хиландару. Прилог српској дипломатици“, *Зборник радова Византолошког института* 54 (Београд, 2017): 213–250. [ISSN 0584-9888 | УДК: 930.2:003.074(497.11:495), „13“] **M23 (4)**

[27] Виктор Савић, „Понос“ [и „досада“] у Душанову закону. Трагом неких изгубљених значења, *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* LVII/1 (Нови Сад, 2014): 31–47. [UDC: UDC 091=811.163.41, UDC 091:34(497.11)“13”] **M24 (4)**

[28] Виктор Савић, „Одломак српског паримејника из Москве. Текстолошка анализа и издање текста“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 62/2 (Нови Сад, 2014): 363–405. [ISSN 0543-1220 | UDC 82(05)] **M24 (4)**

[29] Виктор Савић, „Черепишки типик и његово место међу српским типичима“, *Црквене студије* 11 (Ниш, 2014): 577–600. [ISSN 1820-2446 | UDC: УДК 271.2-532.2] **M24 (4)**

[30] Виктор Савић, „Српски језик око године хиљадите“, *Црквене студије* 13 (Ниш, 2016): 37–52. [ISSN 1820-2446 | УДК 811.163.1 / 811.163.1”1019/1020“] **M24 (4)**

[31] Виктор Савић, „Ближе одређење назива за документе у српским манастирским даровницама из епохе Немањића (1196–1371)“, *Српски језик* 22 (Београд, 2017): 137–153. [ISSN 0354-9259 / 930.2:003.074(=163.41)”11/13”; 811.163.41”11/13”] **M24 (4)**

[32] Виктор Савић, „Писар хиландарске повеље број 139/141 и Светостефанске хрисовуље. Палеографско-филолошко разматрање“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXXIII (Београд, 2017): 131–142. [ISSN 0350-6673 | УДК 27-29:091] **M24 (4)**

[33] Виктор Савић, „Манастирске даровнице у српскословенском лексичком корпусу“, *Filologija* 68, Zagreb 2017 (2018): 171–191. [ISSN 0449-363X | UDK 801.82:821.163.41=821.163.6] **M24 (4)**

[34] Виктор Савић, „Образ код Светога Саве. Лексичко-семантички оглед“, *Црквене студије* 16/1 (Ниш, 2019): 399–413. [ISSN 1820-2446 | УДК 811.163.41-112]:2(043.3)] **M24 (4)**

[35] Виктор Савић, „Ка изворима речи. Тридесет година Етимолошког одсека Института за српски језик САНУ. Приредила Марта Бјелетић, Београд: Институт за српски језик САНУ 2013, 260 стр. + XII.“, *Јужнословенски филолог* LXX (Београд, 2014): 339–349. [ISSN 0350/185x] **M27 (1)**

[36] Виктор Савић, „Књига о најстаријим ћирилским натписима (Бранкица Чигоја, Најстарији српски ћирилски натписи, XI–XV век (графија, ортографија и језик), Београд, 2014, 275 стр.)“, *Српски језик* XXI (Београд, 2016): 687–692. [ISSN 0354-9259] **M27 (1)**

[37] Виктор Савић, „[О једној старословенској читанци.] Stjepan Damjanović, *Slovo iskona. Staroslavenska / starohrvatska čitanka*. Drugo, dopunjeno izdanje, Matica hrvatska, Zagreb MMIV, 321 стр.“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXXII (2016): 193–210. [ISSN 0350-6673] **M27 (1)**

[38] Виктор Савић, „Књижевност и језик у Друштву српске словесности. Хроника с научног скупа“, *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* LX/1 (Нови Сад, 2017): 209–214. **M27 (1)**

[39] Виктор Савић, „А. А. Турилов. *Исследования по славянскому и сербскому средневековью*. Издание подготовили Снежана Елесиевич, Джорже Трифунович. Уредник

Жарко Чигоја. Београд: Чигоја штампа, 2014, 739 стр. (= Библиотека Ортограф. Књига 1)“, *Јужнословенски филолог* LXXIV/1 (Београд, 2018): 137–157. [ISSN 0350/185x] **M27 (1)**

[40] Виктор Савић, „Ваня Станишич, Письмо между языком и культурой, Мир философии, Москва, 2018, 255 стр.“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXXIV (2018): 210–216. [ISSN 0350-6673] **M27 (1)**

M30

[41] Виктор Савич, „Сербский перевод Евергетидского синаксаря в двух синайских рукописях“, *Роль славянских переводов в истории византийской литературы и церковной письменности*, Conveners Đorđe Trifunović, Anatolij A. Turilov, 23. International Congress of Byzantine Studies, Belgrade, 22–27 August 2016, 27–32/1170–1175 [саопштење]. [<http://byz2016.rs>] [<http://www.byzinst-sasa.rs/srp/uploaded/PDF%20izdanja/round%20tables.pdf>] **M33 (1)**

[42] Viktor Savić, „A Closer Determination of Terms designating Documents in Serbian Monastic Charters of the 12th–14th Centuries“, *Chanceries and Documentary Practices in Southeast Europe (13th–15th Centuries)*, Conveners Stanoje Bojanin, Kyrill Pavlikianov, Mirjana Živojinović, 23. International Congress of Byzantine Studies, Belgrade, 22–27 August 2016, 9–10/332–333 [извод из саопштења]. [<http://byz2016.rs>]. [<http://www.byzinstsasa.rs/srp/uploaded/PDF%20izdanja/Thematic%20Sessions%20of%20Free%20%20Communications.pdf>] **M34 (0,5)**

M40

[43] Виктор Савић, *Српска књижевна реч у својим првим столећима*, Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Ниш: Међународни центар за православне студије, 324 стр. (21 cm). [ISBN 978-86-80136-19-6 (МЦПС)] **M42 (7)**

[44] [Ана Голубовић], Виктор Савић, „Прилог библиографији домаће ћирилометодијевистике“, *Свети Ћирило и Методије и словенско писано наслеђе: 863–2013*, Старословенско и српско наслеђе 1, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2014, 447–542 [штампано крајем 2015]. [ISBN 978-86-82873-49-5 | UDC: 016:929 Ћирило, свети; 016:929 методије, свети] **M43 (5)**

[45] Виктор Савић, „Детлачки (детловачки) евхологион као извор црквене лексике“, *Културно-историјски комплекс Детлак*, главни уредник Рајко Кузмановић, приређивач Станиша Тутњевић, АНУРС – Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа, Бања Лука 2015, 289–306. [ISBN 978-99938-21-62-5] **M44 (3)**

[46] Виктор Савић, „Даничићев рад на историји језика у Друштву српске словесности (1857–1861)“, *Књижевност и језик у Друштву српске словесности*, Београд: САНУ, 2017, 77–93. [ISBN 978-86-7025-751-1] **M44 (3)**

[47] Виктор Савић, „Рукопис Патријаршијске библиотеке број 313 и рукописи из истога круга“, Зорица Никитовић (ур.). *Српско писано наслеђе и историја средњовековне Босне и Хума*. Бања Лука – Источно Сарајево: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци – Филозофски факултет Универзитета Источно Сарајево, 2018, 93–132. [ISBN 978-99955-58-40-6 | УДК 091:271.2(497.11)-282.7(091)] **M44 (3)**

[48] Виктор Савић, „Српскословенски споменици из Босне и Хума. Рукописи и фрагменти (XIII–XV век)“, *Анали Огранка САНУ у Новом Саду* 14 (за 2018), Нови Сад 2019, 48–63. [ISSN 1452-4112] **M44 (3)**

[49] Виктор Савић, „(Псеудо)класични и стари називи српских земаља у старим српским изворима“, *Српско језичко и књижевност наслеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас*, Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Нови Сад: Матица српска, Бања Лука: Матица српска – друштво чланова Матице српске у Републици Српској, 2019, 95–125. [ISBN 978-9940-580-56-8 | УДК 811.163.41'373.21] **M44 (3)**

[50] Виктор Савић, „Уз Речник Маријина четворојеванђеља“, [поговор:] Алесандро Ческини, *Речник Маријиног четворојеванђеља. Јеванђеље по Јовану*, Ниш: Међународни центар за православне студије, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2019, 141–148. [ISBN 978-86-80136-14-1; 978-86-82873-69-3] **M44 (3)**

[51] Виктор Савић, „Препис Борђошких“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 169–193. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[52] Виктор Савић, „Попиначки препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 205–228. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[53] Виктор Савић, „Текелијин препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 239–264. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[54] Виктор Савић, „Сандићев препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 275–299. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[55] Виктор Савић, „Ковиљски препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 311–334. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[56] Виктор Савић, „Београдски рукопис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 345–368. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[57] Виктор Савић, „Карловачки препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 391–414. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[58] Виктор Савић, „Вршачки препис“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 425–448. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M46 (1)**

[59] [Јасмина Грковић-Мејџор], Виктор Савић, „Преснимљена издања“, *Српски молитвеник. Споменица Милану Решетару (1512–1942–2012)*, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ – Фонд „Ђорђе Зечевић“ за унапређење и заштиту ћириличног писма, 2016, 01–0271. [ISBN 978-86-7025-717-7] **M46 (1)**

[60] Виктор Савић, „I. 3. Типик архиепископа Никодима“, Миодраг Марковић, Драган Војводић (ур.), *Српско уметничко наслеђе на Косову и Метохији. Идентитет, значај, угроженост* (Галерија САНУ, 141), Београд: САНУ, 2017, 92–93. [ISBN 978-86-7025-746-7] [српско и енглеско издање] [4558 карактера]

[61] Виктор Савић, „VI. 3. Дечански типик“, Миодраг Марковић, Драган Војводић (ур.), *Српско уметничко наслеђе на Косову и Метохији. Идентитет, значај, угроженост* (Галерија САНУ, 141), Београд: САНУ, 2017, 364–365. [ISBN 978-86-7025-746-7] [српско и енглеско издање] [2430 карактера] [оба поглавља у збиру 6988 карактера / $16 \times 1800 = 0,25$ табака] **M46×0,25 т. = 0,25**

[62] Виктор Савић. Уређивање монографске публикације: Алесандро Ческини, *Речник Маријиног четворојеванђеља. Јеванђеље по Јовану*, Ниш: Међународни центар за православне студије, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2019, 148 стр. [ISBN 978-86-80136-14-1; 978-86-82873-69-3] **M48 (2)**

M60

[63] Виктор Савић, „Превод Ковиљског преписа“, *Законик цара Стефана Душана*, књига IV, том I, Одељење друштвених наука САНУ, Извори српског права IV, Београд, 2015, 533–564. [ISBN 978-86-7025-652-1] **M68 (2)**

[64] Виктор Савић, „Свеобухватни задаци пред проучаваоцима српскословенског језика“, *Зборник Института за српски језик САНУ*, III. *Српски језик и актуелна питања језичког планирања*, Београд, 2016, 187–201. [ISBN 978-86-82873-52-5 | УДК 811.163.1(091) / 811.163.1'374] **M61 (1,5)**

[65] Виктор Савић, „О потреби издавања српскословенских споменика из средњовјековних Босне и Хума. Кодекси и фрагменти“, *Српски језик и српско писмо данас*, Бања Лука: АНУРС, 2019, 237–260. [ISBN 978-99976-42-25-7] **M61 (1,5)**

Научно-популарни текстови

[66] Виктор Савић, „Димитрије Синаит је најстарији српски књижевник“, *Политика* бр. 36615, год. CXII (субота 17. октобар 2015), 1, 8.

[67] Виктор Савић, „Почеци српског језика“, *Политика* бр. 36962, год. CXIII (четвртак 4. октобар 2016).

[68] Виктор Савић, „Прва столећа словенског књижевног језика код Срба (I)“, *Политика* бр. 36963, год. CXIII (четвртак 5. октобар 2016), 13.

[69] Виктор Савић, „Прва столећа словенског књижевног језика код Срба (II)“, *Политика* бр. 36964, год. CXIII (четвртак 6. октобар 2016), 13.

[70] Виктор Савић. „Свети Ћирило и Методије, ‘учитељи словенског језика’, и наши [су] првоучитељи“, *Трибина Библиотеке САНУ V/5*, Београд, 2017, 165–167.

3. После избора у звање ванредног професора (2020–2025)

M10

[1] Виктор Савић. „‘Образник светог Саве Српскога.’ О датовању предлошка јединог српскословенског преписа Студеничког типика.“ *Наслеђе и стварање. Свети Ћирило. Свети Сава (869–1219–2019)*, II, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2019 [2020], 385–430. [ISBN 978-86-82873-70-9]

M13 (7)

[2] Виктор Савић. „О јединству српске редакције старословенског језика у време Стефана Немање.“ Милан Радујко (ур.). *Стефан Немања – преподобни Симеон*

Мироточиви. Београд: Институт за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду, Институт за српски језик САНУ – Беране: Митрополија црногорско-приморска, Епархија будимљанско-никшићка, 2016 [2020], 307–346. [ISBN 978-86-6427-048-9 (ИИУ)]

M14 (5)

[3] Виктор Савич. «Один лист Вуканова евангелия (1196–1202): предтеча «боснийских» (западносербских) рукописей XIII–XV века.» *Славянское и балканское языкознание*, вып. 20. Палеославистика – 3. Москва, 2020, 199–227. [ISBN 978-5-7576-0438-1; DOI: 10.31168/2658-3372.2020.1.11]

M14 (5)

[4] Виктор Савић. „Вуков књижевни језик у контексту старијега српског писаног наслеђа.“ Светлана Шеатовић, Александар Јерков, Предраг Петровић (ур.). *Књижевност, култура, идентитет*. Међународни зборник радова у част проф. др Јована Делића, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2020, 825–840. [811.163.41'04:811.163.41'354:[929 Karadžić V. S. || 091(=163.41)'04/14':811.163.41-26 || ISBN 978-86-7095-262-1]

M14 (5)

[5] Виктор Савич. „Церковнославянские элементы в «Законнике царя Душана» (1349, 1353/1354).“ *Славянское и балканское языкознание*. Вып. 21. В. С. Ефимова (отв. ред.). Палеославистика: лексикология и текстология. К 100-летию Р. М. Цейтлин. Москва: Институт славяноведения РАН, 2021, 281–314. [DOI: 10.31168/2658-3372.2021.21.17; ISBN 978-5-7576-0455-8]

M14 (5)

[6] Виктор Савич. „Орфография святого Савы Сербского.“ *Славянское и балканское языкознание*, Вып. 22. Палеославистика – IV. Москва, 2022, 203–241. [DOI: 10.31168/2658-3372.2022.22.11; ISBN 978-5-7576-0467-1]

M14 (5)

[7] Виктор Савич. Монастырь Хиландар и собрание сербских грамот. Доминанты сербской культуры. Лекции по сербской культуре, истории и языку. Москва: Московский государственный университет им. М. В. Ломоносова – Филологический факультет, 2023, 9–38. [ISBN 978-5-317-07022-9]

M14 (5)

[8] Виктор Савић. „Светога Саве рукопис“. Драгиша Бојовић, Јелена Стошић (ур.). *Свети Сава и Доментијан*. Зборник са Међународне научне конференције одржане 26. и 27. маја 2023. године у Нишу и Студеници. Ниш: Центар за црквене студије, Центар за византијско-словенске студије Универзитета у Нишу, 2024, 51–73. [ISBN 978-86-84105-64-8; УДК 271.222(497.11)-36:929 Сава, свети]

M14 (5)

[9] Виктор Савич, „Документ об одной продаже в городе Пожаревац (1731)“, *Палеославистические чтения – V*. Москва, 25. април 2023, *Славянское и балканское языкознание*. Вып. 24. Палеославистика – 5. Москва: Институт славяноведения РАН, 2024, 63–84. [DOI: 10.31168/2658-3372.2024.24.05; ISBN 978-5-7576-0497-8]

M14 (5)

[10] Виктор Савић. „Рукописи Словенске Библије.“ Родољуб Кубат. Лексикон библијске херменеутике. Београд: Службени гласник, Филон, 2022, 540–542 [2023]. [ISBN 978-86-519-2907-9]

M15 (3) × 0,25 т. = 0,75 (7.321 карактера / $16 \times 1800 = 0,25$ т.) (ауторски колектив из целог света, од 230 водећих стручњака у области библијских студија, већина од преко 150 из иностранства)

[11] Виктор Савић. „Речник и регистар Душанова законика у Ковиљском препису. VII. Речници и регистри.“ Законик Цара Стефана Душана. Књига V. Румунски превод Законика цара Стефана Душана и Епитимијног номоканона (1776). Одељење друштвених наука. Извори српског права IV. Београд: САНУ, 2021, 397–424. [ISBN 978-86-7025-921-8]

M16 (2) × 2,87 т. = 5,74 (82.933,00 кар. / $16 \times 1800 = 2,87$ т.)

[12] Виктор Савић. „Речник и регистар Епитимијног номоканона у Ковиљском препису. VII. Речници и регистри.“ Законик Цара Стефана Душана. Књига V. Румунски превод Законика цара Стефана Душана и Епитимијног номоканона (1776). Одељење друштвених наука. Извори српског права IV. Београд: САНУ, 2021, 425–443. [ISBN 978-86-7025-921-8]

M16 (2) × 1,826 т. = 3,652 (52.600,00 кар. / $16 \times 1800 = 1,826$ т.)

[13] Јованка Радић, Виктор Савић. Уређивање тематског зборника водећег међународног значаја: *Наслеђе и стварање. Свети Тирило. Свети Сава (869–1219–2019)*, I–II. Београд: Институт за српски језик САНУ, 2019 [2020]. [ISBN 978-86-82873-70-9]

M17 (3)

M20

[14] Виктор Савић. Српски међу словенским рукописима у манастиру Свете Катарине на Синају (XI–XII век), *Црквене студије*, 19 (Ниш, 2022): 15–43. [ISSN 1820-2446; УДК 091=14'04'; 821.14'04-84.03=163.1; 091=163.41"10/11" 811.163.1'373; https://doi.org/10.18485/ccs_cs.2022.19.19.1]

M23 (4)

[15] Виктор Д. Савић. „О проблему формирања ћириличног писма. Неколика прилога.“ *Јужнословенски филолог*, LXXVIII/2 (2022), 177–207. [ISSN 0350-185X; УДК 003.349(091); 003.341; COBISS.SR-ID 85218057; DOI: <https://doi.org/10.2298/JFI2202175S>]

M23 (4)

[16] В. Савич. „Принцип общей контекстуализации в сербской диахронической лингвистике“, *Acta linguistica Petropolitana*. Труды Института лингвистических исследований, Том 19, часть 2. Из материалов интернет-конференции „современные методы изучения сербского языка в синхронии и диахронии“ (Россия, 17–18 мая 2021 года), (Санкт-Петербург, 2023), 39–71. [ISSN 2306-5737; DOI: 10.30842/alp230657371923971].

M23 (4)

[17] [Мирјана Живојиновић], Виктор Савић. „Савин уговор са светогорском управом о куповини земљишта за виноград (1228). Настанак и судбина грчког и српског текста“, *Зборник радова Византолошког института* LX/1 (2023), 455–520 [2024]. [ISSN 0584-9888; УДК: 348"12":091.3=14=163.41:271.2-523.6(495.631); <https://doi.org/10.2298/ZRVI2360455Z>]

M23 (4)

[18] Виктор Д. Савић, [Александар М. Милановић]. „Писмо српскога језика и писменост сама по себи.“ *Српски језик*, XXIX (2024) [ISSN 0354-9259]

M23 (4)

[19] Виктор Савић, Прилози атрибуцији и издавању писарских руку. (Љупка Васиљев. *Трагом српске рукописне књиге XV–XVII века. Из збирке рукописа Радослава Грујића. Атрибуција и утврђивање писарских руку*. Сремски Карловци: Српска православна Епархија сремска, 2018, 208 стр.), *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 67/2, Нови Сад 2019 [2020], 686–689 [приказ]. [ISSN 0543-1220]

M27 (1)

[20] Савић, Виктор. „[Григоровичев или Хиландарски паримејник]. Зденка Рибарова – Зое Хауптова, *Григоровичев паримејник*, I. Текст со критички апарат, МАНУ, Скопје 1998, 452 стр., 29 цм | Зденка Рибарова, *Григоровичев паримејник*, II. Лексика. Index verborum. Воведна студија Емилије Блахова, МАНУ, Скопје 2016, 542 стр, 29 цм.“ *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*, LXXXVII (2021): 139–143. [приказ]. [ISSN 0350-6673]

M27 (1)

[21] Виктор Савић. „Старине и источници српскога епа (Александар Лома. *И на небу и на земљи. Огледи о коренима српске и словенске усмене епике*. Коло CXIV. Књига 768. Београд: СКЗ, 2023, 477 стр.).“ *Зборник Матице српске за књижевност и језик* 72/1 (2024), 290–301 [приказ]. [ISSN 0543-1220]

M27 (1)

[22] Виктор Савић. „Јасмина Грковић-Мејдор. *Студије из историјске семантике*. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 2023, 202 стр.“ *Јужнословенски филолог* LXXX/1 (2024), 183–196 [приказ]. [ISSN 0350-185X]

M27 (1)

[23] Савич, Виктор, Елица Стојанович (отв. ред.). Сергей Юрьевич Темчин. *Сербское рукописное и печатное богослужбное наследие XII–XIX веков: источниковедение и культурные связи*. Старославянское и сербское наследие 3. Белград: Институт сербского языка САНИ, Подгорица: Матица сербская – общество членов в Черногории, Вильнюс: Институт литовского языка, 2021, 387 стр. [ISBN 978-86-82873-78-5 (ИСЈ САНУ); ISBN 978-609-411-286-7 (LKI)]

M28b (2,5)

M30

[24] Виктор Савић. „Из лексике Стефана Првовенчаног.“ Ивана Коматина (ур.). *Стефан Првовенчани и његово доба*. Зборник радова, књ. 42, Београд: Историјски институт, 2020, 447–464. [УДК: 821.163.41'04:929.731(497.11)“12“; ISBN 978-86-7743-139-6]

M31 (3,5)

[25] В. Савич, „Глаголица в Чайничском Евангелии.“ Ж. Л. Левшина (отв. ред.). *Семнадцатые Загребинские чтения: К 80-летию Вячеслава Михайловича Загребина. Сборник статей по итогам международной научной конференции (5–7 октября 2022 года)*. Санкт Петербург: Российская национальная библиотека, 2023, 163–191. [ISBN 978-5-8192-0650-8]

M31 (3,5)

[26] [Tamara Matović], Viktor Savić. „Slavic Nomocanon with Comments: Nomocanon of Saint Sava of Serbia.“ Ημερίδα Ο Αγιορείτης Άγιος Σάββας ο Χιλανδαρινός. 800 έτη από την χειροτονία του ως πρώτου Αρχιεπισκόπου της Εκκλησίας της Σερβίας (1219–2019), 9 Δεκεμβρίου 2019, 72–73 [саопштење у апстракту]. [www.agioritikiestia.gr]

M34 (0,5)

M40

[27] Виктор Савић. *О западној грани српскословенске писмености*. Београд: Чигоја штампа, Институт за српски језик САНУ, 2025, 427 стр. [ISBN 978-86-531-1070-3 ISBN 978-86-82496-14-4]

M42 (7)

[28] Виктор Савић. „Промена владарскога потписа: кнез и деспот Стефан Лазаревић.“ *Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности, X. Шест векова од завршетка градње манастира Манасије. Дани српскога духовног преображења, XXVI*. Деспотовац: Народна библиотека „Ресавска школа“, [Београд: Институт за српски језик САНУ], 2019 [2020], 105–122. [ISBN 978-86-82379-84-3]

M44 (3)

[29] Виктор Савић, [Александар Милановић]. „Идентификација и формирање одредница у српском историјском речнику.“ Јасмина Грковић-Мејдор, Исидора Бјелаковић, Марина Курешевић (ур.). *Историјска лексикографија српског језика*. Нови Сад: САНУ, Огранак САНУ у Новом Саду – Матица српска, 2021, 277–318. [ISBN 978-86-7946-361-6]

M44 (3)

[30] Виктор Савић. „Грецизми Дивошева јеванђеља“. Зорица Никитовић (ур.). *Српско писано наслеђе и историја средњовековне Босне, Хума и Травуније*. Бања Лука: Филолошки факултет: Филозофски факултет, Источно Сарајево: Филозофски факултет, 2021 [2022], 225–287. [ISBN 978-99955-58-78-9; УДК 091(=163.41)''06/14'':271.222(497.11)]

M44 (3)

[31] Виктор Д. Савић. „Ка проблему српске етничке консолидације и просторног обликовања српскога језичког типа – од познопрасловенскога до старосрпскога (VII–XIV век).“ *Трећа интеркатедарска србистичка конференција. Границе српског језика*. Зборник радова. Трећа интеркатедарска србистичка конференција. Београд: Завод за унапређивање образовања и васпитања, 2023, 29–61. [ISBN 978-86-87137-86-8]

M44 (3)

[32] Виктор Савић. „Укидање језичке норме поништава људске слободе и разара природу и јединство српскога језика.“ Драган Станић, Срето Танасић (ур.). *Положај српскога језика у савременом друштву. Изазови, проблеми, решења*. Зборник саопштења с округлог стола одржаног у Матици српској 3. јула 2021. године. Приредили Исидора Бјелаковић, Виктор Савић. Нови Сад: Матица српска, Београд: Одбор за стандардизацију српског језика, 2021, 147–156. [ISBN 978-86-7946-371-5]

M45 (1,5)

[33] Виктор Савић. „Историјске теме српскога језика у Колу.“ Плаве очи српске књижевности. Коло СКЗ као огледало развоја српске књижевности и језика. Зборник радова, Коло CXIV, Књига 769, Београд, 2022, 376–410. [ISBN 978-86-379-1510-2]

M45 (1,5)

[34] Виктор Савић. „Белешке уз издање: о техничкој редакцији.“ *Живот у манастиру Хилендару 1900–1909*. Написао игуман Методије С. Миловановић, Београд: Манастир Хилендар, 2023, 251–257.

M45 (1,5)

[35] Виктор Савић. „12. Надгробни натпис „првог“ студеничког игумана Дионисија.“ Миодраг Марковић (аутор изложбе и уредник публикације). Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост. Галерија ликовне и музичке уметности САНУ (13. децембар 2019 – 31. март 2020). Београд: САНУ – Манастир Студеница, 2019 [2020], 46–47. [ISBN 978-86-7025-850-1] = Viktor Savić. “12. Ledger stone of Dionisije “The first hegoumenos” of Studenica.” Miodrag Marković (exhibition creator and author [i. e. editor] of publication). Spiritual and cultural heritage of the Monastery of Studenica: past, perseverance, contemporaneity : SASA Gallery of Visual Arts and Music (13 December 2019 – 31 March 2020). Belgrade: SASA – Monastery of Studenica, 46–47. [ISBN 978-86-7025-851-8]

[36] Виктор Савић. „28. Вуканово јеванђеље.“ Миодраг Марковић (аутор изложбе и уредник публикације). Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост. Галерија ликовне и музичке уметности САНУ (13. децембар 2019 – 31. март 2020). Београд: САНУ – Манастир Студеница, 2019 [2020], 71–73. [ISBN 978-86-7025-850-1] = Viktor Savić. “28. Vukan’s Evangelion.” Miodrag Marković (exhibition creator and author [i. e. editor] of publication). Spiritual and cultural heritage of the Monastery of Studenica: past, perseverance, contemporaneity. SASA Gallery of Visual Arts and Music (13 December 2019 – 31 March 2020). Belgrade: SASA – Monastery of Studenica, 69–72. [ISBN 978-86-7025-851-8]

[37] Виктор Савић. „29. Београдски паримејник.“ Миодраг Марковић (аутор изложбе и уредник публикације). Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост. Галерија ликовне и музичке уметности САНУ (13. децембар 2019 – 31. март 2020). Београд: САНУ – Манастир Студеница, 2019 [2020], 73–76. [ISBN 978-86-7025-850-1] = Viktor Savić. “29. Belgrade prophetologion.” Miodrag Marković (exhibition creator and author [i. e. editor] of publication). Spiritual and cultural heritage of the Monastery of Studenica: past, perseverance, contemporaneity. SASA Gallery of Visual Arts and Music (13 December 2019 – 31 March 2020). Belgrade: SASA – Monastery of Studenica, 73–76. [ISBN 978-86-7025-851-8]

[38] Виктор Савић. „43. Ктиторски натпис краља Милутина.“ Миодраг Марковић (аутор изложбе и уредник публикације). Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост. Галерија ликовне и музичке уметности САНУ (13. децембар 2019 – 31. март 2020). Београд: САНУ – Манастир Студеница, 2019 [2020], 97–99. [ISBN 978-86-7025-850-1] = Viktor Savić. “43. Founder’s inscription of King Milutin.” Miodrag Marković (exhibition creator and author [i. e. editor] of publication). Spiritual and cultural heritage of the Monastery of Studenica: past, perseverance, contemporaneity. SASA Gallery of Visual Arts and Music (13 December 2019 – 31 March 2020). Belgrade: SASA – Monastery of Studenica, 97–99. [ISBN 978-86-7025-851-8]

[39] Виктор Савић. „55. Студенички зборник.“ Миодраг Марковић (аутор изложбе и уредник публикације). Духовно и културно наслеђе манастира Студенице: древност, постојаност, савременост. Галерија ликовне и музичке уметности САНУ (13. децембар

2019 – 31. март 2020). Београд: САНУ – Манастир Студеница, 2019 [2020], 122–124. [ISBN 978-86-7025-850-1] = Viktor Savić. “55. Studenica miscellany.” Miodrag Marković (exhibition creator and author [i. e. editor] of publication). Spiritual and cultural heritage of the Monastery of Studenica: past, perseverance, contemporaneity. SASA Gallery of Visual Arts and Music (13 December 2019 – 31 March 2020). Belgrade: SASA – Monastery of Studenica, 122–125. [ISBN 978-86-7025-851-8]

M46 (1) × 1,088 т. = 1,088 [свих пет поглавља у збиру у српском издању 31.346,00 карактера / $16 \times 1800 = 1,088$ т.]

[40] Виктор Савић. „Ђорђић, Петар.“ Енциклопедија Републике Српске, 3, Д–Ж, Бања Лука: АНУРС, 2020, 555–556 [2021]. [ISBN 978-99976-42-37-0]

M46 (1) × 0,126 т. = 0,126 (3.635 карактера / $16 \times 1800 = 0,126$ т.)

[41] Виктор Савић. „Црквени оквири српској писмености у средњовјековној Босни.“ [Аутори изложбе Миливоје Унковић, Драган Давидовић]. *Слово српско рукописно*. Бања Лука: АНУРС, 2023, 11–17. [ISBN 978-99976-42-79-0]

[42] Виктор Савић. „Поријекло ћирилице у западносрпским рукописним споменицима.“ [Аутори изложбе Миливоје Унковић, Драган Давидовић]. *Слово српско рукописно*. Бања Лука: АНУРС, 2023, 17–25. [ISBN 978-99976-42-79-0]

M46 (1) × 1,063 т. = 1,063 [оба поглавља у збиру у српском издању 30.616,00 карактера / $16 \times 1800 = 1,063$ т.]

[43] *Положај српскога језика у савременом друштву. Изазови, проблеми, решења*. Зборник саопштења с округлог стола одржаног у Матици српској 3. јула 2021. године. Приредили Исидора Бјелаковић, Виктор Савић. Уредници Драган Станић, Срето Танасић. Нови Сад: Матица српска, Београд: Одбор за стандардизацију српског језика, 2021, 369 стр. [ISBN 978-86-7946-371-5]

M49 (1)

M50

[44] Виктор Савић. „Како до Савина речника? Корпус и друга питања.“ *Научни састанак слависта у Вукове дане* 49/2 (2020): 27–41. [УДК: 811.163.4109(038) Свети Сава; ISSN 0351-9066]

M51 (3)

[45] Виктор Савић. „Српски говори и(ли) говори српскога језика“, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 50/1 (2021): 165–181. [811.163.41’28; 811.163.41(091); ISSN 0351-9066]

M51 (3)

[46] Виктор Савић. „Лексички систем Вукових речника у светлости географских локализација.“ *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 51/1 (2022): 327–342. [811.163.41’373; 811.163.41’374 Караџић В. С.; <https://doi.org/10.18485/msc.2022.51.1.ch26>; ISSN 0351-9066]

M51 (3)

[47] Виктор Д. Савић. „Морфолошки архаизми Српскога рјечника из 1818. године.“ *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 52/1 (2023): 43–51. [ISSN 0351-9066]

M51 (3)

[48] Виктор Д. Савић. „Именички род у српским граматикама XVIII–XIX века. Ка проблему општега рода.“ *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 53/1 (2024): 49–59.

[811.163.41'36"17/18"; 811.163.41'366.52; <https://doi.org/10.18485/msc.2024.53.1.ch5>; ISSN 0351-9066]

M51 (3)

[49] Виктор Савић. „Устави Светога Саве.“ *Летопис Матице српске*, књ. 505, св. 4 (април 2020), 513–530. [ISSN 0025-5939]

M52 (1,5)

[50] Виктор Савић. „Последњи страж србскога престола у Скопљу (О Србима и Македонцима у светлости црквенога разграничења).“ *Нова зора. Часопис за књижевност и културу*, 75 (Билећа, јесен 2022): 164–173. [ISSN 1512-9918]

M53 (1)

[51] Виктор Савић. „Проблеми с „родно осјетљивим језиком“.“ *Прилози настави српског језика и књижевности*, XI (Бања Лука, 2022) [2023], 25–41. [ISSN 2303-4793. <http://dx.doi.org/10.7251/PNSJK2211025S>]

M53 (1)

[52] Виктор Савић. „Гомионичко четворојеванђеље из друге половине XIV вијека.“ *Нова зора. Часопис за књижевност и културу*, 80, (Билећа), зима 2023, 133–141. [ISSN 1512-9918]

M53 (1)

[53] [Зорица Никитовић], Виктор Савић. „О Чајничком јеванђељу.“ *Прилози настави српског језика и књижевности XII* (Бања Лука, 2023), 41–46. [ISSN 2303-4793]

M53 (1)

M60

[54] Виктор Савић. „Српско културно наслеђе, његова угроженост и могућа решења, оком једнога филолога.“ *Српски културни простор: устројство, проблеми, вредности*. Зборник радова 1, Нови Сад: Матица српска, 2020, 333–350. [ISBN 978-86-7946-313-5]

M63 (1)

[55] [Александар Милановић], Виктор Савић, „Писмо у српскоме правопису.“ Нови прилози српском правопису 2. Зборник радова са научног скупа „Актуелна питања српског правописа“, одржаног у Београду 23. октобра 2021. Нови Сад: Матица српска, Београд: Одбор за стандардизацију српског језика, 2022, 75–84. [UDC 811.163.41'35; ISBN 978-86-7946-390-6]

M63 (1)

[56] Виктор Савић. „Превод Ковиљског преписа. IV. Епитимијни номоканон. Румунски превод и Ковиљски препис.“ Законик Цара Стефана Душана. Књига V. Румунски превод Законика цара Стефана Душана и Епитимијног номоканона (1776). Одељење друштвених наука. Извори српског права IV. Београд: САНУ, 2021, 179–261. [ISBN 978-86-7025-921-8]

M68 (2)

Радови и прилози који се не бодују

[57] Виктор Савић. „Од Кулина бана до наших дана.“ *Прилози настави српског језика и књижевности VIII* (Бања Лука 2019) [2020], 187–189. [2020] [ISSN 2303-4793]

[58] Виктор Савић. „Рајска лествица Димитрија Богдановића.“ *Трибина Библиотеке САНУ VIII/8*. Београд: САНУ, 2020, 193–199. [ISSN 2335-0121]

- [59] Виктор Савић. „Зденка Рибарова (Праг, 13. јун 1945 – Праг, 14. март 2019).“ *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* LXXXV (2019) [2020]: 151–153 [некролог]. [ISSN 0350-6673]
- [60] [Јелица Стојановић], Виктор Савић. Уређивање монографске публикације међународног значаја: *Горички зборник. Фототипија*. Приредио Ђорђе Трифуновић. Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Београд: Службени гласник, 2019 [2020]. [ISBN 978-86-519-2442-5 (СГ)]
- [61] Виктор Савић. „Први старословениста Института за српски језик САНУ: Димитрије Е. Стефановић (Будимпешта, 20. август 1936 – 15. новембар 2019).“ *Јужнословенски филолог* LXXVI/1 (2020): 143–147 [некролог]. [ISSN 0350/185x]
- [62] [Јелица Стојановић], Виктор Савић. Уређивање тематског зборника међународног значаја: *О Горичком зборнику. Зборник одабраних радова*. Приредили Владимир Баљ, Јелица Стојановић. Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Београд: Службени гласник, 2020. [ISBN 978-9940-580-70-4]
- [63] Ружица Љевушкина, Виктор Савић. „Шта је (актуелни) *молебан* и служе ли се ових дана *молебни* или *молебани*.“ *Наш језик* LI/1 (2020): 103–105. [ISSN 0027-8084]
- [64] Виктор Д. Савић. „Радоје Симић (Велике Пчелице, 24. април 1938 – Београд, 18. фебруар 2020).“ *Наш језик* LI/2 (2020): 105–112 [некролог]. [ISSN 0027-8084]
- [65] Виктор Савић. „Латиницом до предцивилизацијске епохе.“ *Вечерње новости*, год. LXVIII, уторак 1. јун 2021, Култура, 19.
- [66] Viktor Savić. „Nekoliko izlišnih femininativa.“ *Danas*, god. XXV, br. 8689, sreda, 14. јул 2021, 11.
- [67] *Књига о Мирослављевом јеванђељу*. Изабрао Иван Стевовић. [Допунио Виктор Савић]. Редактор Виктор Савић. Коло CXIII. Књига 754. Београд: Српска књижевна задруга, 2021, 323 стр. [ISBN 978-86-379-1465-5]
- [68] Виктор Савић. „Из *стварања*: од службе Светоме Сави и другима до познијих представа светих у ликовној уметности.“ *Трибина Библиотеке САНУ* X/10. Београд: САНУ, 2022, 221–226. [ISSN 2335-0121]
- [69] [Јелица Стојановић], Виктор Савић. Уређивање монографске публикације: *Уметност 27/28. Београд, 1971*. Приредио Ђорђе Трифуновић. Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Београд: Службени гласник, 2020, 274 стр. [ISBN 978-86-519-2515-6 (СГ)]
- [70] Виктор Савић. „Конац издавању пријеписа Законака цара Стефана Душана у серији „Извори српског права“ (САНУ).“ *Прилози настави српског језика и књижевности* X. Бања Лука, 2022, 125–137. [ISSN 2303-4793]
- [71] Виктор Савић. „Олга Недељковић (Сарајево, 2. март 1937 – Чикаго, 20. април 2021).“ *Јужнословенски филолог*, LXXVIII/1 (2022), 207–211 [некролог]. [ISSN 0350-185X]
- [72] Виктор Савић. Уређивање монографске публикације: Александар Лома, *И на небу и на земљи. Огледи о коренима српске и словенске усмене епике*. Коло CXIV, Књига 768, Београд: СКЗ, 2023, 477 стр. [ISBN 978-86-379-1515-7 (СГ)]
- [73] [Милена Мартиновић], Виктор Савић. „Установљени материјални докази српске државности у Црногорском приморју у IX вијеку“. *Светигора*, 311 (Васкрс 2023), 48–50.
- [74] Виктор Савић. „Србуље – старе српске књиге и њихов језик“. *Светигора* XXXII/318 (Божић 2023/24), 36–39.

[75] Виктор Савић. „Шта је то родно осетљив језик?“ *Православље. Новине Српске Патријаршије*, број 1365 (1. фебруар 2024), 18–19.

[76] Виктор Савић. „О примању словенске писмености из Паноније. 1150 година српске писмености.“ *Српски календар за преступну 2024 годину*. Будимпешта: Самоуправа Срба у Мађарској, 2023, 68–70. [ISSN 1585-0579]

[77] Виктор Савић. „О Тирилу и ћирилице: цртице о имену српскога писма и писмовних знакова.“ *Даница*. Српски народни илустровани календар за годину 2024. Тридесет прва година. Београд: Вукова задужбина, 2024, 275–287. [ISSN 0354–4974]

[78] Виктор Савић. „Душанов законик у капиталној серији САНУ (1975–2023).“ *Православље. Новине Српске Патријаршије*, број 1372 (15. мај 2024), 21–22.

[79] Виктор Савић. „Црквенословенски језик: незаћутна жива реч (немољчно слово) међу Србима (873–2023).“ *Православље. Новине Српске Патријаршије*, број 1373 (1. јун 2024), 17–18.

[80] Виктор Савић. „Проф. др Гордана Јовановић (Деспотовац, 29. јануар 1940 – Београд, 17. мај 2024).“ *Јужнословенски филолог*, LXXX/2 (2024) [некролог]. [ISSN 0350-185X]

[81] [Владан Тријић], Виктор Савић. Уређивање књиге: *Рујанско четворојеванђеље (1536/1537)*. Фототипско издање (приредио Мирослав Лазић). Археографске фототипије, 2. Старословенско и српско наслеђе, 4. Ужице: Народна библиотека Ужице – Београд: Народна библиотека Србије, Институт за српски језик САНУ, 2024.

[82] Виктор Савић. „Будимпештански глагољски одломак. Најстарији српски писани споменик у Мађарској.“ *Српски календар за просту 2025. годину*. Будимпешта: Самоуправа Срба у Мађарској, 2024, 74–76. [ISBN 1585-0579]

У складу са *Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача (Службени гласник РС, бр. 24/2016, 21/2017 и 38/2017)*, према којем се изражава квантификација индивидуалних научноистраживачких резултата (уп. Закон о научноистраживачкој делатности), проф. др Виктор Савић од избора у звање ванредног професора има, према категоризацији радова, следеће резултате:

M10 = M13 × 1 (7) + M14 × 8 (40) + M15 × 0,25 (0,75) + M16 × 2,87 (5,74) + M16 × 1,826 (3,652) + M17 × 1 (3) = 60,142

M20 = M23 × 5 (20) + M27 × 4 (4) + M28b × 1 (2,5) = 26,5

M30 = M31 × 2 (7) + M34 × 1 (0,5) = 7,5

M40 = M42 × 1 (7) + M44 × 4 (12) + M45 × 3 (4,5) + M46 × 1,088 (1,088) + M46 × 0,126 (0,126) + M46 × 1,063 (1,063) + M49 × 1 (1) = 26,777

M50 = M51 × 5 (15) + M52 × 1 (1,5) + M53 × 4 (4) = 20,5

M60 = M63 × 2 (2) + M68 × 1 (2) = 4

Укупно 145,419 бодова од избора у звање ванредног професора.

Σ 46 + 70 + 82 = 198 библиографских јединица

III. Учешће на научним скуповима

1. До избора у звање доцента (2001–2014)

[1] International Workshop and Conference Azbuky.Net, 24–27 October 2005, Sofia, Bulgaria.

[2] Církevněslovanská lexikografie 2006, 26–27. 10. 2006, Praha, Czech Republic.

[3] Стандардизација старословенског ћириличног писма и његова регистрација у Уникоду, 15–17. октобар 2007. године, Београд: САНУ.

[4] Slovo: Towards a Digital Library of South Slavic Manuscripts, 21–26 February 2008, Sofia, Bulgaria.

[5] Средњовековно право Срба у огледалу историјских извора, 19–21. март 2009, Београд: САНУ.

[6] Ђурђеви ступови у црквеном животу и историји. У сусрет осамстогодишњици Будимљанске епархије, 15–17. октобра 2010, Беране: Епископија будимљанско-никшићка, Институт за историју уметности Филозофског факултета у Београду.

[7] Српско језичко наслеђе на простору данашње Црне Горе и српски језик данас, 20–23. април 2012. године, Херцег Нови: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори.

[8] Осам векова манастира Милешеве, 6–8. септембар 2012, Милешева: Епархија милешевска.

[9] Překladová technika z řečtiny a latiny do staroslověnštiny a církevní slovanštiny, 24–25. септембар 2012, Праг: Slovanský ústav Akademie věd České republiky.

[10] Славјанскиј мир: общность и многообразие. К 1150-летию славянской письменности, међународни научни скуп поводом 1150. годишњице словенске писмености, 20–21. маја 2013, Москва: Российская академия наук, Институт славяноведения, Институт русского языка РАН им. В. В. Виноградова.

[11] Свети цар Константин и хришћанство, међународни научни скуп поводом 1700. годишњице Миланског едикта, 31. мај – 2. јун 2013, Ниш: Центар за црквене студије – Institute for Orthodox Christian Studies of Cambridge University, Center for Slavo-Byzantine Studies “Ivan Dujčev”, Sofia, Institute for National and Religious Studies, Thessaloniki, Одељење за историју Филозофског факултета у Београду, Филозофски факултет у Нишу.

[12] Живе традиције српског књижевног језика (Доситеј Обрадовић – Вук Стеф. Караџић), 8. септембар 2014, Београд: Задужбина „Доситеј Обрадовић“, Вукова задужбина.

[13] Културно-историјски комплекс Доњи Детлак, 12–13. септембар 2014, Бања Лука – Дервента: АНУРС, Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске, Општина Дервента.

2. До избора у звање ванредног професора (2014–2019)

[1] Владар, монах и светитељ: Стефан Немања – преподобни Симеон Мироточиви и српска историја и култура (1113–1216), 22.–26. октобар 2014, Београд – Студеница – Подгорица – Никшић: Епархија будимљанско-никшићка, Институт за историју уметности, Византолошки институт, Институт за српски језик САНУ.

[2] Српски језик и актуелна питања језичког планирања, 27. март 2015, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ, Одбор за стандардизацију српског језика,

Институт за српски језик САНУ, Фонд „Ђорђе Зечевић“ за неговање и унапређивање ћирилице.

[3] Шеста национална конференција византолога Србије, 18–21. јун 2015, Београд: Српски комитет за византологију, Византолошки институт САНУ.

[4] Словенска терминологија данас, 11–13. мај 2016, Београд: Одељење језика и књижевности САНУ, Одјелјење језика и књижевности АНУРС, Матица српска, Институт за српски језик САНУ.

[5] Crkvenoslavenska i hrvatska povijesna leksikografija. 29. lipanj – 1. srpanj 2016, Zagreb: Staroslavenski institut, 2016,

[6] 23. International Congress of Byzantine Studies, 22–27 August 2016, Belgrade: The International Association of Byzantine Studies.

[7] 46. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 15–18. септембар 2016, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[8] Свети Јован Владимир кроз вјекове – историја и предање, 17. септембар 2016, Бар: Митрополија црногорско-приморска.

[9] Палеославистическая чтения – 1, 26–27. септембар 2017, Москва: Институт славяноведения РАН.

[10] Књижевност и језик у Друштву српске словесности, 28. октобар 2016, Београд: САНУ.

[11] Српско језичко и књижевно наслеђе на простору данашње Црне Горе. Српски језик и књижевност данас, 26–28. мај 2017. Подгорица: Матица српска – друштво чланова у Црној Гори, Матица српска у Новом Саду, Матица српска – друштво чланова у Републици Српској.

[12] Српско писано наслеђе и историја средњовјековне Босне и Хума, 19–21. јун 2017. Вишеград: Филозофски факултет Источно Сарајево, Филолошки факултет Бања Лука, Друштво наставника српског језика и књижевности Републике Српске.

[13] 47. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 14–17. септембар 2017, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[14] Палеославистическая чтения – 2, 25–26. септембар 2016, Москва: Институт славяноведения РАН.

[15] Српски језик и српско писмо данас, 3. новембар 2017, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, Српска академија наука у уметности, Одбор за стандардизацију српског језика.

[16] XVI Међународни конгрес слависта, 20–27. август 2018, Београд: Међународни комитет слависта, Савез славистичких друштава Србије, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Српска академија наука и уметности.

[17] Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности, X (Дани српског духовног преображења), 21–22. август 2018, Деспотовац: Народна библиотека „Ресавска школа” у Деспотовцу, Институт за српски језик САНУ.

[18] 48. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 13–16. септембар 2018, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[19] Стефан Првовенчани и његово доба, 22–23. новембар 2018, Београд: Историјски институт.

[20] Палеославистическая чтения – 3, 22–23. април 2019, Москва: Институт славяноведения РАН.

[21] Српски културни простор: устројство, проблеми, вредности, 17–18. мај 2019, Нови Сад: Матица српска.

[22] 49. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 12–14. септембар 2019, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[23] Светогорски и хиландарски монах свети Сава. 800 година од посвећења за првог српског архиепископа, 9–12. децембар 2019, Солун–Београд: Византолошки и Хиландарски одбор САНУ, Светогорски центар из Солуна, Задужбина Светог Манастира Хиландара и Друштво пријатеља Свете Горе Атонске из Београда (заједно с Т. Матовић).

[24] Историјска лексикографија српског језика, 6–7. децембра 2019, Нови Сад: Огранак САНУ у Новом Саду и Матица српска (заједно с А. Милановићем).

3. После избора у звање ванредног професора (2020–2025)

У периоду од последњег избора у наставно-научно звање проф. др Виктор Савић је учествовао на 28 научних скупова, домаћих и међународних. Био је члан организационог одбора међународних научних скупова „Српски средњовјековни споменици из Босне и Хума. Проучавање Чајничког јеванђеља“ (одржан 5–8. октобра 2023. у Источном Сарајеву), „Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности“ (одржан 16. јануара 2024 у Београду), „Манастир Светог арханђела Михаила на Превлаци и Зетска митрополија“ (одржан 14–16. новембра 2024. у Тивту и на Тиватској превлаци у манастиру Светог арханђела Михаила). Заједно са проф. др Исидором Бјелаковић организовао је, под покровитељством Матице српске и Одбора за стандардизацију српског језика скуп „Положај српског језика у савременом друштву (изазови, проблеми, решења)“ (одржан 3. јул 2021. у Новом Саду). На интеркатедарској српистичкој конференцији „Границе српског језика“ одржао је у пленуму један од неколико реферата (остала излагања су кореферати) (скуп је одржан 18. јуна 2022. у Тршићу).

Проф. др Виктор Савић је одржао још 38 беседа, предавања и других посебних излагања, заједно са учешћем на научним скуповима – укупно 66 активности од јавног значаја у прегледом обухваћеном периоду. Издвајамо пленарно предавање на 64. традиционалном републичком зимском семинару за наставнике и професоре српског језика и књижевности (30. јануара 2023. у Београду), беседе на два свечаним седницама на дан Матице српске (16. фебруара 2020. и 16. фебруара 2025. у Новом Саду), сртењску беседу (14. фебруара 2023. у Подгорици), ћирилометодијевску беседу (24. маја 2023. у Београду), светосавску беседу (27. јануара 2024. у Краљеву) и беседу поводом завршетка капиталне серије „Законика цара Стефана Душана“, у издању САНУ (26. априла 2024. у Београду), затим гостујућа предавања (29. март 2023. у Бањој Луци и 9. новембра 2023. у Тројице-Сергијевој Лаври, у Сергијевом Посаду). У више наврата заступао је Матицу српску и САНУ на разговорима о „родно осетљивом језику“ у организацији Министарства за људска и мањинска права и друштвени дијалог (2023. у Београду и Новом Саду). У другом семестру 2025. одржао је Семинар из историје српског језика и културе (циклус од

пет предавања) студентима српског језика и књижевности Московског државног универзитета „М. В. Ломоносов“.

[1] 50. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 16–20. септембар 2020, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[2] Палеославистика: лексикологија и лексикографија. К 100-летию Р. М. Цейтлин, 6–7 октобра 2020, Москва: Институт славяноведения РАН.

[3] Современные методы изучения сербского языка в синхронии и диахронии, 17–18 мая 2021, Москва: Филологический факультет МГУ им. М. В. Ломоносова, Институт лингвистических исследований РАН, Институт славяноведения РАН, Институт сербского языка САНИ.

[4] Dan slovenske pismenosti i kulture – Od ere Ćirila i Metodija do ere ekspanzije društvenih mreža – gde je danas srpski jezik?, 24. maj 2021, Beograd: Kompanija Color Media Communications, Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

[5] Седма национална конференција византолога, 22–25. јун 2021, Београд: Српски комитет за византологију, Византолошки одбор САНУ, Византолошки институт САНУ.

[6] Положај српског језика у савременом друштву (изазови, проблеми, решења), 3. јул 2021, Нови Сад: Матица српска, Одбор за стандардизацију српског језика.

[7] 51. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 15–20. септембра 2021, Београд–Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[8] Палеославистические чтения – 4, 20–22 сентября 2021, Москва: Институт славяноведения РАН.

[9] Актуелна питања српског правописа. Нови прилози српском правопису 2, 23. октобар 2021, Београд: Матица српска, Одбор за стандардизацију српског језика (заједно с А. Милановићем).

[10] Границе српског језика. Интеркатедарска србистичка конференција, 18. јун 2022, Тршић: Завод за унапређивање образовања и васпитања.

[11] Коло СКЗ о српском језику, 23. јун 2022, Београд: Српска књижевна задруга.

[12] 52. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 14–19. септембар 2022, Београд – Нови Сад – Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[13] Семнадцатые Загребинские чтения. К 80-летию В. М. Загребина, 6. октобра 2022, Санкт Петербург: Российская национальная библиотека.

[14] Четврта научна конференција *Philologia Serbica*, 28. март 2023, Бања Лука: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци (заједно са З. Никитовић).

[15] *Paštrovići i Venecija. Povodom obilježavanja 600 godina od potpisivanja paštrovsko-mletačkog ugovora (1423–2023)*, 4–6. april 2023, Reževići – Petrovac na Moru: Društvo za kulturni razvoj Вапо, Удружење Паштровића, Удружење Паштровића и пријатеља Паштровића у Београду „Дробни Пијесак“ и др.

[16] Палеославистические чтения – 5, 24–26. апреля 2023, Москва: Институт славяноведения РАН.

[17] Дани ћирилице у Бајиној Башти, 26. мај 2023, Бајина Башта.

[18] Свети Сава и Доментијан, 26–28. маја 2023, Ниш–Студеница: Центар за црквене студије, Универзитет у Нишу.

[19] 53. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 13–17. септембра 2023, Београд – Нови Сад: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[20] Српски средњовјековни споменици из Босне и Хума. Проучавање Чајничког јеванђеља, 5–8. октобра 2023, Источно Сарајево: Митрополија дабро-босанска, АНУРС.

[21] „Српски идентитет, српски језик и Закон о родној равноправности“, 16. јануар 2024, Београд (Народна библиотека Србије): Информативна служба СПЦ, Матица српска.

[22] „Српски духовни идентитет“, 11–12. април 2024, Бања Лука: АНУРС и САНУ.

[23] 54. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, 11–15. септембра 2024, Београд – Нови Сад – Тршић: Међународни славистички центар, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[24] III Међународна научна конференција Језик и религија: „Језик у религији / религија у језику“, 26–28. септембар 2024, Београд: Институт за српски језик САНУ и Комисија за језик религије при Међународном комитету слависта.

[25] „Актуелна питања историје српског језика“, 11–13. октобар 2024, Вишеград: Андрићев институт у Андрићграду (заједно с Невеном Милосављевић).

[26] „Манастир Светог арханђела Михаила на Превлаци и Зетска митрополија“, 14–16. новембар 2024, Тиват – Превлака: Православна митрополија црногорско-приморска, Институт за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду.

[27] Международная научная конференция Палеославистические чтения – 6, 19–21. ноября 2024, Москва: Институт славяноведения РАН.

[28] „Владимир Р. Петковић, утемљитељ струке и науке“, 29. новембар 2024, Београд: Српска академија наука и уметности – Одељење историјских наука САНУ.

Беседе, предавања, излагања (од избора у звање ванредног професора)

[29] „Устави Светог Саве“ (беседа), Свечана седница на дан Матице српске (194. годишњица оснивања Матице српске), 16. фебруара 2020, Нови Сад: Матица српска.

[30] „Законоправило Светог Саве у српској рукописној традицији“ (предавање), 800 година Законоправила Светог Саве, 30. октобра 2020, Београд: САНУ.

[31] „Манастир Хиландар и збирка српских повеља“ (предавање), Вторая научно-практическая школа сербистики «Доминанты сербской культуры», 6–10 ноября 2020, Москва: Филологический факультет МГУ им. М. В. Ломоносова, Институт лингвистических исследований РАН, Институт славяноведения РАН, Филологический факультет Белградского университета.

[32] „Од Велике Моравске до Српске земље: словенска и српска књига (863–1204)“ (предавање), „Дух и култура“, 11. мај 2021, Суботица, Свечана сала Градске куће.

[33] „Светонемањинка и преднемањинка писменост и њихов значај за српски народ данас“ (предавање), Трг од Ћирилице, 21. август 2021, Херцег Нови: Црква Св. Спаса на Топлој.

[34] „Проблеми с „родно осјетљивим језиком“ (предавање), Седми редовни републички семинар за наставнике српског језика и књижевности у Републици Српској,

14. мај 2022, Бијељина: Друштво наставника српског језика и књижевности Републике Српске.

[35] „Рана српска писменост“ (предавање), Ћирилична баштина, 23. маја 2022, Бајина Башта.

[36] „Граматички род у дијакхронијској перспективи“ (предавање), Школа историје српског језика, 7. децембар 2022, Тршић.

[37] „Граматички род у дијакхронијској перспективи“ (пленарно предавање), 64 традиционални републички зимски семинар за наставнике и професоре српског језика и књижевности, 30. јануара 2023, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, Министарство просвете Републике Србије, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

[38] „Српска писменост у Диоклији до времена Немањића“ (сретењска беседа), 14. фебруара 2023, Српска кућа у Подгорици: Матица српска – Друштва чланова у Црној Гори.

[39] Друштвени дијалог „Како до родно осетљивог језика?“ (излагање, представник САНУ), 27. март 2023, Београд, Палата Србија: Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог.

[40] „Проблеми са тзв. родно осјетљивим језиком“ (гостујуће предавање), 29. март 2023, Бања Лука: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, Народна и универзитетска библиотека Републике Српске.

[41] „О ’Паштровском закону“ (излагање), Паштровићи и Венеција. Обележавање 600 година од потписивања паштровско-млетачког споразума (1423–2023), 16. мај 2023, Београд: Удружење Паштровића, Удружење Паштровића и пријатеља Паштровића у Београду „Дробни Пијесак“, Библиотека града Београда.

[42] „О Ћирилу и ћирилици: цртице о имену српскога писма“ (излагање), трибина поводом Дана Ћирила и Методија, 22. мај 2023, Београд: Удружење књижевника Србије, Вукова задужбина.

[43] „Ћирилица у светлости древних сведочанстава“ (беседа), 24. мај 2023, Београд, Филолошки факултет Универзитета у Београду: Славистичко друштво Србије и Савез славистичких друштава Србије.

[44] Последице усвајања закона о родној равноправности (излагање, представник катедре за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета Универзитета у Београду), 17. мај 2023, Београд: Народна скупштина Републике Србије.

[45] Друштвени дијалог „Како до родно осетљивог језика?“ (излагање, представник Матице српске), 21. јун 2023, Нови Сад, Ректорат Универзитета у Новом Саду: Министарство за људска и мањинска права и друштвени дијалог.

[46] „Србуље и србљаци – свештене књиге наше цркве“ (предавање), Трг од ћирилице, 19. август 2023, Херцег Нови: Црква Св. Спаса на Топлој.

[47] „О неутралности мушког принципа у српској граматици“ (предавање), 2. новембар 2023, 3. Дани Вука Карачића, Чачак: Центар за стручно усавршавање.

[48] „Феминизација (гендеризација) језика в свете исторической и общественной ситуации: опыт Сербии“, (предавање), 8. новембар 2023, Москва: Библио-Глобус.

[49] „Рукопис и ортографија св. Саве Српскога“ (гостујуће предавање), 9. новембар 2023, Сергијев Посад: Катедра за филологију Московске духовне академије.

[50] „Доминанты сербской культуры: лекции по сербской культуре, истории и языку“ (излагање поводом представљања зборника научних радова), 11. новембар 2023, Москва: Библиотека иностранной литературы имени М. И. Рудомино.

[51] „И на небу и на земљи: Огледи о коренима српске и словенске усмене епике“ (излагање на представљању књиге А. Ломе), 5. децембар 2023, Београд (Мала сала Коларчеве задужбине): Српска књижевна задруга.

[52] „Шта је Свети Сава чинио за српски род?“ (беседа), 27. јануар 2024, Краљево: Народна библиотека „Стефан Првовенчани“.

[53] „Зашто је ћирилица српско писмо?“ (предавање), 3. фебруар 2024, поводом 25 година постојања удружења „Чувари дела Вука Караџића“, Чачак: Центар за стручно усавршавање.

[54] „Положај српскога језика у савременом друштву: изазови, проблеми и решења“ (предавање), 29. фебруар 2024, поводом Међународног дана матерњег језика и Националног дана књиге, Љубовија: Библиотека „Милован Глишић“.

[55] „О уделу филологије у настајању књигâ Законика цара Стефана Душана“ (беседа), 26. април 2024, свечана академија поводом окончања капиталне серије „Законик цара Стефана Душана (1938–2023)“. Београд: Одбор за изворе српскога права САНУ.

[56] „Божидар Вуковић. Између историје и имагинације“ (излагање на представљању књиге М. Лазића), 30. јун 2024, Подгорица: Крипта Храма Христова Васкрсења.

[57] „Рукописне књиге манастира Рођења Пресвете Богородице на Цетињу“ (излагање на представљању књиге М. Мартиновић), 31. јун 2024, Подгорица: Крипта Храма Христова Васкрсења.

[58] „Почеци српскога штампарства и штампар Макарије“ (предавање), Трг од ћирилице, 21. август 2024, Херцег Нови: Трг херцега Стефана.

[59] „Српски рукописи из средњовековне Босне у Русији“ (излагање), 11. септембар 2024, Београд: Крипта Храма Св. Саве – Библиотека Српске патријаршије.

[60] „Свети краљ Милутин. Владар на раскршћима светова“ (излагање на представљању зборника), 30. октобар 2024, Нови Сад: Огранак САНУ у Новом Саду.

[61] „Законоправило светог Саве. Иловички препис из 1262“ (излагање), 13. новембар 2024, Тиват: ЈУ „Музеј и галерија“.

[62] „Могућности текстолошке анализе“, 4. децембар 2024, Школа историје српског језика, Тршић: НОКЦ „Вук Караџић“.

[63] „Рујанско четворојеванђеље (1536/1537). Фототипско издање“ (излагање на представљању фототипије М. Лазића), 5. децембар 2024, Ужице: Народна библиотека.

[64] „Божидар Вуковић. Између историје и имагинације“ (излагање на представљању књиге М. Лазића), 28. децембар 2024, Никшић: Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори.

[65] „Српске старине Ђуре Даничића (1825–2025)“ (беседа), Свечана седница на дан Матице српске (199. годишњица оснивања Матице српске), 16. фебруар 2025, Нови Сад: Матица српска.

[66] Семинар из историје српског језика и културе студентима српског језика и књижевности (циклус од пет предавања), други семестар 2025 (март–април), онлајн: Московский государственный университет имени М. В. Ломоносова.

IV. Преглед и мишљење о научном и стручном раду кандидата за избор у звање редовног професора

IV.1. Монографије и монографске публикације

Књига *О западној грани српскословенске писмености* (бр. 27) на иновативан начин уводи у проучавање историје српског књижевног језика до скоро готово запостављену тему: западну групу српских средњовековних писаних споменика, за које се обично сматра да су настајали изван оквира Србије Немањића на тлу средњовековне Босне. У књизи се инсистира на ужој и широј контекстуализацији и рашчишћавању односа према изворима и реалним историјским оквирима (в. „Принцип общей контекстуализации“, бр. 16), што омогућује прецизно сагледавање органске везе овог споредног црквенословенског тока са врелом на којем је уобличена целокупна српска средњовековна писменост (прелаз раног и зрелог средњег века, XI/XII век) и разлози удаљавања матице, односно начини њиховог поновног зближавања и прожимања при окончању средњег века (последња четвртина XIV – друга трећина XV века). У књизи *Српска књижевна реч у својим првим столећима* (2019) рашчишћени су темељи за разумевање принципа на којима се дефинише иницијална српска писменост (последња трећина IX – прва трећина X века, односно на којима се издвајају српски књижевнојезички споменици међу осталим, словенским (XI – прва половина XII века). Та књига је завршена поглављем у којем је осветљена ситуација у XII столећу иза којег је наступила ситуација коју је неупоредиво лакше пратити, с обзиром на мноштво и разноврсност споменика из периода до доласка Турака на Балкан. У тој целини је извршено „дијагонално“, односно једино могуће поређење „рашких“ и „босанских“ споменика из различитих епоха, које је прелиминарно одредило једину историјски чврсто позиционирану могућност за разумевање места других у односу на прве. На то поглавље наставља се и развија као самостална и заокружена целина књига *О западној грани српскословенске писмености*. Широка анализа показује да се мора одустати од термина „босански“, па чак и „босанско-хумски“ јер постоје споменици за које се не може доказати да имају икакве везе са средњовековном Босном (тј. једнако се могу везати и за Србију Немањића, на пример за Полимље, а ако се и везују за Хум то је из времена када је овај припадао држави Немањића). Врло је важна чињеница да је Хум, а за изванредан период тек његов део (без обзира на то да ли је већи или мањи), анектиран од стране Босне тек у другој четвртини XIV века, што је сувише касно за проблем диференцирања једне гране црквенословенске писмености у јужнословенским, а свакако и у ширим културноисторијским размерама. Књига је састављена од једанаест тематски повезаних целина које се темеље на готово свим за проучавање рукописних споменика релевантним приступима – палеографском, граfiјско-ортографском, текстолошком и језичком, што значи да аутор враћа историју језика својим филолошким коренима и интердисциплинарној вези са осталим историјским наукама и помоћним дисциплинама (такође: „Принцип общей контекстуализации“, бр. 16). Уводно поглавље књиге, под насловом „Црквени оквири српској писмености у средњовековној Босни“ (стр. 9–23), указује на важност распореда црквених организација на терену у релевантном периоду за процес примања и ширења писмености у Босни, закључно са свршетком XII века. У литератури се обично прелази преко тога да је црквени простор Босне тога времена означаван као „regnum Serviliae“, што заправо значи да је он у Западној цркви

схватан као дијецеза, односно епархија Србија, односно да је црква у Босни под епископом Србије, без сумње између 1142. и 1238. године. У исто време овој организацији западног обреда наспрамна је била на терену Архиепископија Прве Јустинијане и целе Бугарске (Охридска архиепископија), организација источног обреда – и то најдиректније Рашка епископија, тада такође схватана као Епископија Србије. Трансмисија српскословенске писмености одиграла се на датом терену између ових двеју црквених организација – двеју српских епископија које са различитих страна полажу право на историјску област „Крштене Србије“. Отуда не остаје ни мало простора да се западна грана српскословенске писмености истргне из историје српске културе, како се данас чини у ревизионистички настројеној литератури, усмереној ка изградњи нових националних идентитета. Друго поглавље, под насловом „Српскословенски споменици из Босне и Хума. Рукописи и фрагменти (XIII–XV век)“ (стр. 27–57), даје систематски осврт на корпус формиран под специфичним околностима у Босни, Хуму и можда Полимљу, са изворима сачуваним од краја XIII до друге трећине XV века. Самерава се обим овога корпуса у ширим оквирима, приказује његова судбина, време настанка појединих споменика и проблем њиховог датирања, врсте споменика, присуство и карактер литургијских забележака, истражује се намена споменика, даје инвентар споменика са каталожним списком у прилогу, ретроспективни поглед на историју проучавања, испитује се веза са Мирослављевим јеванђељем као самосталним представником целог једног типа, односно епохе којој припада, утврђује карактер и место писма и правописа у ширем српском контексту, језик, текстолошке црте, идентификују се главни путеви историјског ревизионизма и редакцијских мистификација. У трећем, доста обимном и грађом богатом поглављу, „Грецизми Дивошева јеванђеља“ (стр. 61–122), анализира се проблем грецизама у вези са генезом Словенског јеванђеља, раздвајају се хронолошки слојеви и настоји се одредити место Дивошевог јеванђеља, најстаријег потпуног јеванђеља са западносрпског терена (настало око 1330), у разгранатој породици овога најшире заступљеног словенског средњовековног текста. Раздвајају се тзв. општи грецизми и утврђује се њихов значај за пратекст, од тзв. посебних грецизама који одликују Дивошево јеванђеље и хетерогену групу којој оно припада; ова појава се интерпретира као накнадна иновација на древном текстуалном стаблу. Испитују се везе Дивошевог јеванђеља са другим важнијим представницима тзв. древног текста (однос на нивоу текстуалних типова, а не однос међу конкретним рукописима). У закључку се долази до тога да се текст Дивошевог јеванђеља (као и других њему блиских јеванђеља) заснива на типу текста чије је формирање почело са издвајањем кратког апракоса чији је текст посведочен у Асеманијевом јеванђељу. Такође се закључује да је тип четворојеванђеља какав је задржан у Дивошевом јеванђељу у почетку био намењен ћелијском читању. Било је то чти-јеванђеље анахоретског типа, до краја уобличено у српским скрипторијама до средине XII века, на истом терену на којем су уобличавани протографи Гршковићевог одломака апостола и Мирослављевог јеванђеља. У четвртном поглављу, „Рукопис Патријаршијске библиотеке број 313 и рукописи истога круга“ (стр. 125–167), аутор анализира шест пергаментских листова, сачуваних као остатак веће целине у Библиотеци Српске патријаршије. То је одломак Четворојеванђеља у којем се излаже део текста Јеванђеља по Матеју (од Мт 27.28), закључно са делом Јеванђеља по Марку (до Мк 2.27). Утврђује се време настанка целог рукописа (прелаз XIV/XV века) и природа подлоге са које је преписан – несачувани рашки рукописни предложак. Врши се текстолошка и са њоме повезана језичка анализа споменика уз увид у

стање у низу споменика. Утврђује се важно методолошко начело – да је изучавање језичких особина споменика са богатом историјом текста немогуће без повезивања језичких чињеница са историјским развојем текста, на одређеном простору, у оквиру одређене језичке редакције или локалне традиције. У прилогу се доноси издање текста фрагмента са критичким апаратом у којем се узима у обзир стање у још пет најпознатијих рукописа из истог круга, али и у Мирослављевом, Рашко-хиландарском, Милутиновом, Карпинском и Банишком (Бањичком) јеванђељу, уз тзв. старословенска јеванђеља, представнике оба основна типа. У петом поглављу, под насловом „Западносрпски уметнути лист у Мокропољском четворојеванђељу“ (стр. 171–187), врши се палеографска, ортографска, језичка и текстолошка анализа уметнутог листа западносрпских карактеристика у Мокропољском јеванђељу. Фонетске црте су откриле да је писар пореклом са источнобосанског дијалекатског терена, што би овај лист могло простором и временом посредно довести у везу са Чајничким јеванђељем. Пошто је основна књига – Мокропољско јеванђеље – по типу тзв. Нова литургијска тетра, и како је у њу увезан наменски дописан изгубљени (или оштећени) лист, сâм по себи намеће се закључак да је Нова литургијска тетра (главна тетра Светосавске цркве у дугом периоду) коришћена тамо где је он настао; с обзиром на хронолошке оквири, то значи на тлу средњовековне босанске државе. У шестом и најдужем поглављу, „Чајничко, Никољско, Даничићево и јеванђеље из Хвалова зборника, према последњој рукописној секцији Чајничкога јеванђеља. Језичко-текстолошка анализа“ (стр. 191–261), систематски се пореде рукописни текстови четири јеванђеља, поменута у наслову. У обзир се узима последња палеографска секција у Чајничком јеванђељу (Лк 6.42–22.62). У анализу се улази на основу установљене палеографске сличности између четири рукописа, не између свију у једнакој мери и на исти начин. Тражи се једино у историјским оквирима могуће објашњење за необичну комбинацију: источни палеографски образац и на западу заостали ортографски тип. Сложена језичко-текстолошка анализа показује да су сва четири рукописа настала у околностима доста слободног коришћења и комбиновања неколико различитих предложака. Посебно је вредно запажање да Даничићево јеванђеље своју индивидуалност највише дугује употреби Нове литургијске тетре приликом његовог писања, за разлику од Чајничког јеванђеља, чији је средишњи део, пре овде анализираних секција, такође диференциран Новом литургијском тетром. Идентификовање текстуалног груписања различитих рукописа и различитог степена њихове међусобне удаљености или блискости, омогућује реконструкцију околности њиховог настанка. Закључује се да су непосредни предлошци рукописа настали у једном скрипторијуму, уз наизменично коришћење неколико расположивих протографа, различитог карактера. Међу протографима је био текст попут онога у Маријином јеванђељу, односно у Зографском јеванђељу, Нова литургијска тетра, Вуканово, Мирослављево, Гиљфердингово и још понеко литургијско јеванђеље. Дозвољава се могућност да је у поменутом скрипторијуму коришћен специфичан комбиновани текст донет из Србије Немањића, хетерогеног састава и порекла. Пошто се рукописи по правилу на различитим местима у тексту групишу, никада се у потпуности не разилазећи међу собом, само са језичким и графичким разликама које чине површинску варијацију, изводи се посредан, али поуздан закључак да се не ради о првој генерацији рукописа, него о верним преписима предложака, раније насталих у једном скрипторијуму. Тако се открива и начин рада једне од најважнијих западносрпских писарских радионица и однос према угледним предлошцима током

времена. Крупан закључак је да западносрпски рукописи, упркос раширеном мишљењу, немају хомогену структуру наслеђену из дубоке прошлости, него су и они група обликована у сложеним и динамичним процесима, у интеракцији са збивањима у Србији Немањића, тачније на простору Српске православне цркве. У седмом поглављу, под насловом „Два проблематична записа у Чајничкоме јеванђељу (у светлости осталих записа)“ (стр. 265–274), скреће се пажња на два старија записа у Чајничком јеванђељу и предлаже се њихово ново читање. Интервенција у првом запису односи се на уклањање тобожњег личног имена у корист таквог тумачења којим се мења шири историјски контекст у који је до сада смештан споменик. Други запис, писан брзописом на старосрпском језику до сада није био регистрован. Аутор га открива у непосредном раду на оригиналу у време његове конзервације у Београду, идентификујући занимљив запис што баца нову светлост на личност писара који у својим пробама састављања званичног писма помиње личност кнеза Павла, највероватније Павла Раденовића, преко којег је, пре свега, извршено оквирно датирање и географско лоцирање Чајничког јеванђеља у досадашњој литератури. Преко садржаја осталих записа, указује се на занимање овога писара за култ Свете Петке, чије су мошти у приближно истом времену донете у Србију. Поглавље се завршава читањем свих ћириличких записа из XV–XVI века и идентификовањем и палеографским повезивањем руку које су учествовале у њиховом писању. И осмо поглавље, под насловом „Глагољица у Чајничкоме јеванђељу“ (стр. 277–303), посвећено је питању накнадно уписиваног текста у рукописној књизи, али овога пута глагољским белешкама по којима је Чајничко јеванђеље постало познато у палеославистици још почетком XX века. Најпре је дат осврт на историју проучавања глагољице у споменику, и затим је извршена детаљна палеографска анализа записа, пробе пера и абecedара. Утврђено је да ова глагољица нема генетске везе са угластом глагољицом, да се ради о облој глагољници која је у вертикалним потезима смештана у угласте модуле, са ослонцем на раширени источносрпски ћирилички тип тога времена, уз интерполацију појединих ћириличких слова и ћириличких словних решења. Анализа правописа и језика избацује на површину неочекивану везу глагољског записа са косовско-ресавским дијалектом (управо особеним српскословенским изговором) и са ресавским правописом, а текстолошка анализа да је цитирани одломак јеванђељског текста преузет из апракосног, литургијског, а не чети-јеванђеља. Ништа мање неочекивано је откриће везе глагољског абecedара са најстаријим ћириличким абecedарима из XI века нађеним у далекој Руској земљи. Скреће се пажња да сви ови абecedари могу служити у реконструкцији првобитног словенског азбучног садржаја и распореда. У деветом поглављу, под насловом „Један лист Вуканова јеванђеља: претходница западносрпских рукописа XIII–XIV века“ (стр. 307–330), палеографским и графијско-ортографским путем долази се до открића да је четврти, један од најскромнијих писара Вукановог јеванђеља (1196–1202), претеча свих каснијих писара – представника тзв. босанског палеографског типа, како је овај до сада називан у науци. Изглед писма и стање у графијско-ортографском систему овога писара говоре колико о њему и о традицији којој он припада, толико и о постанку целе западне гране српскословенске писмености. Открива се до сада неслућена историја: да је цео овај тип зачет на најјужнијем терену српског језика, приближно где се данас налази српско-бугарско-македонска тромеђа и јужније до граница које је својевремено оцртала, идући другим путем и за другим разлозима, Ирена Грицкат, желећи да представи простор на којем је настала српска редакција старословенског језика

(1975). У десетом поглављу, под насловом „Порекло ћирилице у западносрпским црквеним споменицима“ (стр. 333–356), целокупна западносрпска црквенословенска писменост се палеографски раздваја на два типа, старији, генетски наслонен на тип посведочен на десетом листу Вукановог јеванђеља (4. рука), најдуже заступљен и најизразитији представник гране, и млађи, развијен у последњој четвртини XIV века у синтези са млађом српском традицијом са истока, обликованом у Немањинској Србији. Аутор образлаже претпоставку да је нови тип црквене ћирилице коју одликује постојећи, старији правопис, у Босну донет заједно са брзописном ћирилицом, у времену Твртковог крунисања за српског краља (1377). Пошто правопис указује на цивилни, а не црквени канал преузимања, намеће се претпоставка да је иста особа која је домаће писаре учила рашком канцеларијском брзопису могла пренети и немањинско црквено писмо, јер то је могао учинити само човек од изузетног утицаја – чувени логотет Владоје. Једанаесто, последње поглавље, под насловом „Епилог“ (стр. 359–371), није обична синтеза претходно реченог, него је целина у којој се износе ужи и шири закључци о западној грани српскословенске писмености, уз указивање на историјски, црквени и културни контекст њеног настанка и развоја. Између осталог, овде се казује претпоставка о постојању једног или неколико ставропигијалних православних манастира које је још у XII веку обухватила Босна у своме ширењу у свим правцима из маленог центра, па тиме и у правцу Подриња; овакви манастири могли су бити расадницима српскословенске писмености са територије Охридске архиепископије на територију под јурисдикцијом латинске Епископије Србије, тј. босанске епископије. *О западној грани српскословенске писмености* прва је књига овакве врсте, са искоришћеним нарочитим филолошко-историјскојезичким апаратом за испитивање загонетне и сложене теме каква је западносрпска црквена писменост за коју се обично сматрало да је настајала изван граница Српске православне цркве. Посебну вредност представља пажљиво биран документарно-илустративни материјал, праћен наново цртаним историјским картама, међу којима се издваја карта Босне у првој половини XII века и карта епископских средишта и простора главних црквених организација на српском терену, релевантних за испитивану тему у другој половини XII и првој половини XIII века.

Међу монографским студијама издвајају се две на које треба скренути пажњу, и обе се тичу Светог Саве Српског, друге значајне теме којом се В. Савић бавио у протеклом периоду. У студији под насловом „Орфография святого Савы Сербского“, објављеној у публикацији Института за славистику Руске академије наука (*Славянское и балканское языкознание*, бр. 6), преиспитује се уврежено мишљење да је Свети Сава спровео правописну реформу чији је резултат тзв. рашка правописна школа. То је закључак Александра Белића, формулисан на основу анализе правописа Карејског типика у чувеној студији „Учешће св. Саве и његове школе у стварању нове редакције српских ћирилских споменика“ (1936). В. Савић рашчишћава питање статуса, времена и околности настанка Карејског типика, утврђујући да се он не може третирати као непосредан Савин оригинал. Затим врши анализу јединих споменика битних за непосредно упознавање са личношћу Светог Саве, у првом реду Ктиторског натписа у манастиру Студеници из 1208/1209. године. Сава је живео на Светој Гори 1192–1207, а правопис овог натписа показује особине правописа који се до сада звао „хумско-босанским“ („зетско-хумским“ итд.). Може се закључити да Сава у принципу није мењао свој правопис у новој средини, те да он сâм по себи није могао бити творцем рашког правописа. Савин правопис је световни,

формиран у дворској канцеларији у Рашкој и подударан је са правописом Повеље бана Кулина (1189), односно врло сличан правопису Оснивачке повеље манастира Хиландара Симеона Немање (1198/1199). Тако се намеће закључак да се појам рашког правописа мора наново дефинисати јер је и „хумско-босански правопис“, заправо, рашки, само у ранијој фази. Оно што се уобичајено назива „рашким правописом“ није непосредно проистекло из Савиних руку, али је Сава својим укупним деловањем омогућио настанак и консолидацију новог правописног типа у Србији под династијом Немањића у времену које је следило – у остатку XIII века. В. Савић заједно са академиком Мирјаном Живојиновић у обимној студији под насловом „Савин уговор са светогорском управом о куповини земљишта за виноград (1228). Настанак и судбина грчког и српског текста“ (бр. 17) посвећује пажњу најспорнијем Савином документу, сачуваном у српскословенској верзији из XVII века и у неколико грчких преписа из различитог периода, од којих је најстарији из прве половине XIII века, можда из Савиног времена. Упоредном анализом грчке и српске верзије текста утврђује се веродостојност уговора између архиепископа Саве и представника светогорске управе (што је до сада било довођено у питање), али се одвајају и слојеви из различитог времена. Анализом палеографских, правописно-језичких, текстолошких и дипломатичких обележја преписа документа, имајући у виду време Савиних боравака на Светој Гори и његовог рукополагања за јеромонаха, архимандрита и архиепископа, долази се до закључка да је уговор склопљен током Савине последње посете Светој Гори, када се враћао са првог путовања у Свету земљу. Палеографско-нумеричком анализом се утврђује да је у оригиналу морала стајати 7636. година (= 1227/1228), што је до сада такође било упитно. Језичко-текстолошка и дипломатичка анализа најстаријег грчког примерка открива да је он могао бити преписан са Савиног својеручног концепта, када је Сава већ напустио Кареју (лета 1228. године). Утврђује се, даље, да је најстарији примерак могао представљати један од три реципрочна акта – веродостојни препис са вредношћу оригинала који је припао Карејској ћелији, док је оригинал са Савиним потписом предат Протату, а трећи примерак је припао манастиру Светог Димитрија од којег је купљен комад земљишта. Изнет је закључак да је грчки текст настао лично Савином прерадом претходног уговора из времена прота Теоктиста који се односи на сумејни простор (1215–1218/1219). У прилогу се доноси земљишна мапа, уз реконструкцију генезе грчког текста. За српскословенски превод је изнето мишљење да је могао настати тек недуго после Савине смрти (1235), вероватно после првог годишњег помена (1236). Језичком анализом су у сачуваном тексту издвојена још два познија слоја: други, са краја XV – почетка XVI века (треба га везати за издавање сигилија децембра 1498. цариградског патријарха Јоакима), трећи – припада времену писања сачуваног примерка, око почетка XVII века. Свечани пергаментски препис је сачинио Рус или Србин добро упућен у руску канцеларијску писменост, чиме се објашњавају малобројни русизми у документу. У прилогу је дата и реконструкција генезе српскословенског текста са различитим хронолошким слојевима, као и схематски приказ односа међу претпостављеним и сачуваним документима и њиховим преписима.

Заједно са др Јованком Радић, научним саветником, В. Савић је уредник двотомног јубиларног тематског зборника водећег међународног значаја, посвећеног 1150. годишњици смрти Константина Философа – светог Ћирила и 800. годишњици формирања Српске архиепископије, под насловом *Наслеђе и стварање. Свети Ћирило. Свети Сава (869–1219–2019)* (бр. 13). У зборнику је сабрано тридесет седам текстова страних и

српских аутора, угледних стручњака из више научних и универзитетских центара. Књигом је настављена посебна серија на Институту за српски језик САНУ („Старословенско и српско наслеђе“, бр. 2).

Заједно са проф. др Исидором Бјелаковић В. Савић је приређивач зборника радова са научног скупа одржаног на најважнију тему у томе тренутку у српској филологији и друштву, проблем тзв. родно осетљивог језика и Закона о родној равноправности, под насловом *Положај српскога језика у савременом друштву. Изазови, проблеми, решења*. Научни скуп су заједно организовали и зборник издали Матица српска и Одбор за стандардизацију српског језика (2021). У зборнику су сабрани радови и мишљења 40 водећих српских стручњака, пре свега из области лингвистике, али и теологије, социологије, филозофије и права, као и врло значајни Закључци са скупа, више пута штампани и изношени на увид најширој јавности.

IV.2. Научни радови

Осим наведеног, В. Савић је од избора у звање ванредног професора објавио у водећим славистичким (србистичким) и другим интердисциплинарним часописима, серијама и зборницима (већином дијахронијског усмерења) већи број радова који су посвећени историји српског књижевног и народног језика, средњовековним и послесредњовековним споменицима који чине корпус за истраживање, укључујући и изворе из формативне фазе и периода раног развоја српске филологије у XIX веку, као и радове у којима су претресана питања од значаја за друге историјске науке и дисциплине (у интердисциплинарном кључу), у распону од IX до XIX века (*Славянское и балканское языкознание, Научни састанак слависта у Вукове дане, Црквене студије, Јужнословенски филолог, Acta linguistica Petropolitana, Зборник радова Византолошког института, Зборник Матице српске за књижевност и језик, Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, Летопис Матице српске, Наш језик* итд.).

Питању генезе ћирилице и раном односу глагољице и ћирилице (са хипотезом о постојању једног словенског писма са два стила, протоглагољским и протоћирилским) посвећен је рад под насловом „О проблему формирања ћириличнога писма. Неколика прилога“ (бр. 15). Рад „О Ћирилу и ћирилици: цртице о имену српскога писма и писмовних знакова“ (бр. 77) садржи важне културноисторијске и историјсколексичке напомене о изменама назива главног писма код Срба и о устаљивању садашњег термина (*ћирилица*). У двама радовима, коауторски писаним са проф. др Александром Милановићем, „Писмо српскога језика и писменост сама по себи“ (бр. 18) и „Писмо у српскоме правопису“ (бр. 55), сагледан је садашњи статус ћирилице у српској култури, са дубљим увидима у српску културнојезичку прошлост, али и са ширим сагледавањем феномена писма и писмености у светској култури.

Искључиво палеографској проблематици, поред приказа, посвећен је један рад, „Промена владарског потписа: кнез и деспот Стефан Лазаревић“ (бр. 28), у којем се анализирају системске промене свечане владарске репрезентације у виду владарског потписа на државним документима Стефана Лазаревића, у зависности од ранга и типа владарског достојанства које је он носио, на грађи личних докумената и верних дубровачких копија, у контексту развоја потписа у Србији током целог зрелог средњег века (од владарâ са титулом великог жупана до деспота, XII–XV век).

Већи број студија и прилога различитог карактера из домена је археографије у ужем и ширем смислу речи, у традицији коју су у Србији установили Владимир Алексејевич Мошин (1894–1987) и Димитрије Богдановић (1930–1986). Посебно место заузимају (1) студија „Српски међу словенским рукописима у манастиру Свете Катарине на Синају (XI–XII век)“ (бр. 14), у којој се даје критички осврт на досадашње познавање најстаријег словенског рукописног блага сачуваног на Синајском полуострву, уз прецизно издвајање српског удела (и уопште споменика свих језичких редакција) и одређивање историјских околности његовог јављања у манастиру Свете Катарине, и (2) енциклопедијски чланак „Рукописи Словенске Библије“ (бр. 10), у којем је иновативно у погледу чињеница и начина њиховог приказивања изложена историја настанка Словенске Библије, њеног развоја у вези са грчким предлошцима, као и међусобни однос међу најстаријим сачуваним рукописима; текст је објављен у Лексикону библијске херменеутике, који је израдио ауторски колектив из целог света, сачињен од 230 угледних стручњака из области библијских студија (чак више од 150 из иностранства). В. Савић је израдио пет каталожских одредница за велику изложбу посвећену историји манастира Студенице у Галерији САНУ: „Надгробни натпис 'првог' студеничког игумана Дионисија“, „Вуканово јеванђеље“, „Београдски паримејник“, „Ктиторски натпис краља Милутина“, „Студенички зборник“ (бр. 35–39), међу којима се истичу обраде два најважнија споменика из групе, Вукановог јеванђеља (1196–1202) и Београдског паримејника (прва четвртина XIII века). Пажњу привлачи још текст под насловом „Гомионичко четворојеванђеље из друге половине XIV вијека“ (бр. 52), заснован на непосредном раду са рукописом у манастиру Гомионици, који је омогућио предатирање споменика и његово измештање из млађег „босанског“ корпуса у традиције хиландарске писарске школе. Утврђена је блискост између друге руке из ове књиге и руке која је писала Четворојеванђеље из Архива САНУ бр. 277 у трећој четвртини XIV века. Прочитани су готово сви записи из дугог периода, који сведоче о томе да се књига доста рано налазила у Босни, а један од њих је запис личног писара турског господара Босне, Бали-бега (Малкочевића), раније смедеревског санџак-бега, свега неколико година након њеног пада под Турке (1475–1477). Књига је однекуд из Србије тада и донета у Босну (почетком последње четвртине XV века).

У обимној студији под насловом „Принцип общей контекстуализации в сербской диахронической лингвистике“ (бр. 16), издатој у престижном часопису Института лингвистичких истраживања Руске академије наука (*Acta linguistica Petropolitana*), анализирају се проблеми српске дијахронијске лингвистике и образлажу се могућности и значај начела опште контекстуализације у заокруживању и прецизирању резултата, као и у премошћавању јаза између данас доста удаљених различитих историјских наука и помоћних историјских дисциплина, нарочито самоизолујућег положаја историје језика. Примена изложене методе илуструје се властитим истраживањима на примеру дијалекатске локализације Михановићевог одломка апостола са краја XII или почетка XIII века, уз примену комбинованих историјских знања и приступа, нарочито историјске картографије.

Неколицина радова посвећена је питању српске етнолингвистичке генезе и развоја у дужем историјском периоду. У ову проблематику аутора уводи дилема одражена у наслову студије „Српски говори и(ли) говори српскога језика“ (бр. 45), изложене као пленарног предавања на отварању Научног састанка слависта у Вукове дане (2020/2021). Затим, аутор критички анализира чувену књигу Павла Ивића, *Српски народ и његов језик*

(1971), у светлости савремених научних сазнања, заједно са другим капиталним публикацијама Српске књижевне задруге у којима су обрађене теме из историје српског језика, у раду „Историјске теме српскога језика у Колу“ (бр. 33). У студији под насловом „Ка проблему српске етничке консолидације и просторног обликовања српскога језичког типа – од познопрасловенскога до старосрпскога (VII–XIV век)“ (бр. 31) В. Савић најдубље улази и питање српског народног и језичког формирања на јасно одређеном простору, што ће, заједно са раним историјским процесима и крупним догађајима, кроз наредна столећа предодредити дијалекатски размештај на терену, у тзв. предмиграционој слици, готово у целости измењеној са доласком Турака на Балканско полуострво. Важно је запажање да чакавски говори не припадају само хрватском етникуму, што мења перспективу из које су до сада сагледавани западнојужнословенски језички односи. За даље разумевање генезе и укупног развоја српског као посебног језичког типа важан је нацрт за објашњење тек позно јасније сагледивог дијалекатског пејзажа у Славонији, због специфичног положаја Славоније на мапи северно/јужнословенског континуума и нарочито у односу на простор српске средњовековне државе у којој се формирао штокавски говорни систем.

Више радова је посвећено појединачним историјским темама, на пример „Морфолошки архаизми Српскога рјечника из 1818. године“ (бр. 47), где се дискутује о појму архаизма и потом се испитују типови и порекло морфолошких архаизама у првом издању Вуковог Рјечника. У прилогу под насловом „Шта је (актуелни) молебан и служе ли се ових дана молебни или молебани“ (бр. 63), писаном у коауторству са др Ружицом Љевушкином, пружа се историјско објашњење граматички коректног облика речи (са препорученом целом граматичком променом), која је у актуелном (историјском) тренутку добила на значају у Црној Гори и у целом српском народу. У тексту под насловом „Вуков књижевни језик у контексту старијега српског писаног наслеђа“ (бр. 4) приказан је Вуков однос према тзв. србуљама и србуљском језику, што му је дало предност у конституисању новог типа српског књижевног језика у односу на противнике, који нису (добро) познавали старо српско писано наслеђе. Време ће показати, а нарочито студије Ђуре Даничића да је Вукова поставка у томе погледу била исправна. Студијом „Именички род у српским граматикама XVIII–XIX века. Ка проблему општега рода“ (бр. 48) залази се у историјски однос према појму рода и садржају на који он реферише, почев од граматичког трактата Дионисија Трачанина, преко римске, византијске и нововековне граматографске мисли до црквенословенских граматика и лингвистичких прегледа XIX века. Посебну пажњу привлачи разјашњење разлике између појмова општег рода и двородности, чије је мешање допринело губитку прецизности и конфузији у граматичком поимању XX и XXI века. У већем броју прилога, као и у јавним наступима (предавањима, учешћима на научним скуповима, трибинама, јавним дискусијама, дописима) В. Савић је говорио о социolingвистичком феномену тзв. родно осетљивог језика чије постојање почива на дисторзији историјских чињеница и структуре природно обликованог језика. Један од таквих радова је под насловом „Проблеми с 'родно осетљивим језиком'“ (бр. 51), објављен у бањалучким *Прилозима настави српског језика и књижевности*. У овоме и другим радовима скреће се пажња на генезу рода у праиндоевропском језику, развој ове категорије током времена, статус рода као језичке универзалије, разлике у карактеру рода именица и придева, неутралност тзв. мушког рода, неутрализацију језичког израза у периоду интелектуализације језика и снажења цивилизацијских тековина у српском

друштву, проблем језичког позајмљивања код блиских идиома (на пример из црквенословенског у српски, што омета перцепцију оригиналног присуства моционе творбе у вернакулару на којем је изграђен савремени српски књижевни језик), вештачко учитавање идеолошких категорија у наслеђени језички систем, чиме се мења природа језика итд.

У већем броју прилога који по правилу припадају жанру некролога, али и енциклопедијских чланака, В. Савић пише продубљене и исцрпне биобиблиографске анализе заслужних личности и њиховог дела у историји старословенистике и србистике, чиме даје допринос историји науке и културе (Петар Ђорђевић (1904–1989), бр. 40; Зденка Рибарова (1945–2019), бр. 59; Димитрије Е. Стефановић (1936–2019), бр. 61; Радоје Симић (1938–2020), бр. 64; Олга Недељковић (1937–2021), бр. 71; Гордана Јовановић (1940–2024), бр. 80).

У дужем периоду В. Савић задржава интересовање за историјскојезичке теме на дипломатичком материјалу. Такав је и синтетички рад о српским повељама у манастиру Хиландару као изворима за језичка истраживања, објављен у зборнику Московског државног универзитета „М. В. Ломоносов“, под насловом „Монастырь Хиландар и собрание сербских грамот“ (бр. 7). Након открића тапије настале на простору привремене аустријске управе над средишњом Србијом (1718–1739) у заоставштини Александра Белића у Архиву САНУ, В. Савић је објавио студију о овом документу у публикацији Института за славистику Руске академије наука, под насловом „Документ об одной продаже в городе Пожаревац (1731)“ (бр. 9). У резултатима истраживања се одређују околности и место настанка документа, врши дипломатичка, палеографска, граfiјско-ортографска и језичка анализа, са издањем текста у прилогу. У позно насталом документу препознају се остаци древних српских средњовековних традиција и идентификују се млађе тековине, међу којима и секундарни руски утицаји.

В. Савић и у овом периоду наставља проучавање Душановог законика, нарочито млађе редакције, али и у целини. Истиче се детаљан „Речник и регистар Душанова законика у Ковиљском препису“ (бр. 11), сведен на Ковиљски препис Законика (раније је В. Савић радио сводни речник млађе редакције, нарочито устројен ради ваљане текстолошке репрезентације), најблискији предлошку који је послужио за Румунски превод Законика. Најзначајнији допринос у овој групи прилога представља „Речник и регистар Епитимијног номоканона у Ковиљском препису“ (бр. 12), први овакав српскословенски речник у нашој науци. У студији под насловом „Церковнославянские элементы в 'Законнике царя Душана' (1349, 1353/1354)“ (бр. 5), објављеној у Зборнику радова посвећених 100. годишњици рођења чувеног руског проучаваоца старословенске лексике и лексикографа, Р. М. Цејтлин (1920–2001), В. Савић улази у траг најстаријим црквенословенизмима на различитим нивоима у раној традицији преписивања Душановог законика. Истраживање показује да су у првих скоро 50 година након настанка Душановог законика црквенословенски маркери коришћени у тексту само као основно средство експресивизације, да би након тога, пре краја XIV века, а нарочито у XV веку, текст Законика био подвргнут накнадној „архаизацији“ која се манифестовала повећањем удела црквенословенских елемената у језичкој структури. Пошто је најстарији препис Законика – Струшки (писан око 1395), није могуће у целини и детаљима сагледати стварно стање у језику и правопису споменика у време његовог настанка. Уочене промене одражавају

измењени дух и укус времена у којима су уношене у текст, што може бити повезано и са статусом и наменом Законика у средини у којој је преписиван.

Неколицина радова посвећена је питањима из области лексичке историје. У раду „Из лексике Стефана Првовенчаног“ (бр. 24) врши се анализа лексичког фонда писане заоставштине Стефана Немањића, сравњена са писаним саставима Симеона Немање и Светог Саве, проналази се оно што генерацијски спаја Стефана и Саву, откривају се архаизми и траже се извори Стефановом лексичком богатству. У тексту „Идентификација и формирање одредница у српском историјском речнику“, у коауторству писаном са проф. др Александром Милановићем (бр. 29), анализирају се могућности и начини организовања историјске грађе у старосрпском речнику. До решења се долази увидом у српско и сродно словенско искуство у историјској лексикографији и тражењем тачке пресека у изразито хетерогеној грађи, настајалој столећима на различитом терену, у склопу различитих традиција, на различитим писмима, уз присуство различитих правописа. У студији „Лексички систем Вукових речника у светлости географских локализација“ (бр. 46) улази се у системске разлике између двају издања Вуковог Рјечника (1818, 1852), на који је начин формиран и како је представљан Вуков лексички фонд, како су различите лексичке варијанте утицале на обликовање књижевног језика, какво је место архаизама; одаје се признање Вуку за рано фиксирање лексичке ситуације на терену (упркос мањкавостима у бележењу), пре преслијавања дијалеката лексиком из престижног, књижевног идиoma.

Међу монографским студијама поменути радовима о Светом Сави и његовом делу могу се додати и други радови посвећени истом тематском кругу. То су „’Образник светог Саве Српскога.’ О датовању предлошка јединог српскословенског преписа Студеничког типика.“ (бр. 1), где се на основу језичко-текстолошке анализе утврђују могућности и време настанка Студеничког типика, уз реконструкцију родословног стабла Савиних манастирских типика пониклих на преводу Евергетидског типика. У студији „Светога Саве рукопис“ (бр. 8) анализирају се епиграфско-палеографске карактеристике свих Савиних састава чија је реализација као дела примењене уметности задржала печат Савине личности, тј. препознатљивог Савиног рукописа. Између осталог, открива се веза између Ктиторског натписа и натписа на надвратнику портала између припрате и наоса у главној цркви манастира Студенице, иако се ова два натписа разликују изгледом и техником извођења (оба су настала око 1208/1209. године). Због скромности сачуваних извора, нарочито због њиховог ограниченог обима, али и због тога што они долазе из друге руке, није могуће установити хронолошко варирање у развоју Савиног рукописа, да ли се и колико он мењао по Савином доласку из Србије на Свету Гору, односно касније током Савиног живота. Ипак, у палеографском смислу нема сумње да је Савин рукопис био под одређеним руским графичким утицајем који је у српску средину дошао и пре Савиног одласка на Атос. Овај утицај се осећа у Савиној свечаној ћирилици, по типу црквеном уставу, али не и у његовој свакодневној ћирилици, по типу канцеларијском уставу, ако се прихвати да је овај представљен на реликвијару са Претечином десницом, данас чуваном у Сијени. У раду „Устави Светога Саве“ (бр. 49) износе се свежи погледи на Савину црквеностановну делатност, засновани на новим подацима и другачијем повезивању чињеница од уобичајеног. У студији „Како до Савина речника? Корпус и друга питања“ (бр. 44) разматрају се проблеми идентификовања Савиног корпуса, с јасним прављењем разлике између онога што задржава аутентичну везу са Светим Савом и онога што је сачувано у секундарном или терцијарном виду. За ширу научну проблематику

посебно су значајна питања настанка Номоканона са тумачењима, Синодика православља, Пандекти Никона Црногорца, Номоканунца, Нове литургијске тетре и Синаксара Евергетидског типика. Даље се упозорава на проблеме правописа, језика, могућности и начине екскерпције диференцираног корпуса и нуди се модел лексикографске обраде (s. v. *образъ*), са одговарајућим бележењем полисемије и степена аутентичности и релевантности примера за Савин језички израз.

V. Допринос струци и педагошки рад

Поред описаног научног рада, проф. др Виктор Савић ангажован је и на стварању научног подмлатка кроз учешће у комисијама за мастерске радове и докторске дисертације, као ментор и као члан комисија. Више од једне деценије држи наставу студентима србистике на Филолошком факултету Универзитета у Београду. У ранијем периоду држао је наставу српског језика странцима и специјалистичке курсеве из историје српског језика. У последњем периоду такође повремено држи предавања из историје језика страним студентима српског језика. Одржао је велики број јавних предавања из историје српског језика и културе, беседе у свечаним приликама, излагања о актуелним проблемима српског језика, организовао је већи број предавања својих колега за студенте и млађе сараднике Института за српски језик САНУ, учествовао је у припремању и снимању великог броја стручних и документарних радијских и телевизијских емисија, говорио је на стручне теме на угледним медијима, доприносио ширењу научних знања или разјашњавању недоумица, писао је научно-популарне и стручне текстове за угледна јавна гласила (*Политика*, *Вечерње новости*, *Православље* итд.), активно је учествовао у пословима радне групе за српски језик и књижевност Националног просветног савета, затим комисије која је израдила елаборат за Културну руту светих Ћирила и Методија у Савету Европе, радио је као стручни саветник у реализацији музејских поставки и у обради и систематизацији архивских збирки. Овоме, другом аспекту свога рада В. Савић је посветио једнаку пажњу колико и учешћу на уско затвореним научним и стручним скуповима, односно писању научних радова. Као руководиоца Старословенистичког одсека Института за српски језик САНУ В. Савић брине о раду и усавршавању млађих сарадника – својих студената са основних студија, сада докторских студија, чији је и ментор у изради теза. Рецензирао је књиге и више чланака и студија за водеће часописе и значајне зборнике (*Анали Филолошког факултета*, *Slovo: časopis Staroslavenskoga instituta u Zagrebu*, *Црквене студије*, *Хиландарски зборник САНУ*, *Косовско-метохијски зборник САНУ*, *Српски језик*, *Зборник за историју Матице српске*, *Гласник Српског археолошког друштва*, *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, *Зборник Матице српске за славистику*, *Књижевност и језик*, *Balkanistica: a journal of Balkan and Southeastern European Studies at the University of Mississippi*, *Бока: зборник радова из науке, културе и уметности*, *Јужнословенски филолог*, *Научни састанак слависта у Вукове дане* итд.). Члан је и секретар редакције *Хиландарског зборника* (Хиландарски одбор САНУ). Члан је Комисије за црквенословенске речнике Међународног комитета слависта, више одбора у Српској академији наука и уметности и других научних комисија и стручних тела.

VI. Закључне напомене и предлог Комисије

Др Виктор Савић је, од избора у звање ванредног професора, објавио велики број радова из историје српског језика, блиских научних области и помоћних историјских дисциплина (82) у зборницима међународног и водећег националног значаја у земљи и иностранству, као и у националним часописима међународног значаја, односно међународним часописима, приказе књига, издања грађе. Међу њима је и књига *О западној грани српскословенске писмености* (2025) у којој се компетентно сагледавају питања генезе и развоја западне групе српскословенских споменика у светлости раног обликовања целокупне српске писмености, односно каснијег поновног укрштања источне и западне гране српске писмености (XI/XII–XV век). Заједно са академиком Мирјаном Живојиновић написао је комплексну и обимну мултидисциплинарну монографску студију под насловом „Савин уговор са светогорском управом о куповини земљишта за виноград (1228). Настанак и судбина грчкога и српскога текста“, објављену у *Зборнику радова Византолошког института САНУ* (2023). Израдио је јединствен српскословенски речник једног рукописног извора у оквиру едиције *Законик Цара Стефана Душана* у издању Српске академије наука и уметности, „Речник и регистар Епитимијног номоканона у Ковиљском препису“ (2021). У сарадњи са колегама, водећим стручњацима за поједине области, др Савић је коауторски уређивао и приређивао књиге и зборнике – са др Јованком Радић, научним саветником, *Наслеђе и стварање. Свети Ђурило. Свети Сава (869–1219–2019)*, у издању Института за српски језик САНУ, са проф. др Јелицом Стојановић *Сербское рукописное и печатное богослужбеное наследие XII–XIX веков: источниковедение и культурные связи* С. Ј. Темчина у издању Института за српски језик САНУ, Матице српске – Друштва чланова у Црној Гори у Подгорици и Института за литвански језик у Вилњусу, са др Владаном Тријићем, археографом саветником, *Рујанско четворојеванђеље (1536/1537)*, које је приредио др М. Лазић у издању Народне библиотеке из Ужица, Народне библиотеке Србије и Института за српски језик САНУ, са проф. др Исидором Бјелаковић *Положај српскога језика у савременом друштву. Изазови, проблеми, решења*, у суиздању Матице српске и Одбора за стандардизацију српског језика. Израдио је више рецензија за утицајне научне часописе и зборнике. Учествовао је на више међународних и домаћних научних скупова у организацији угледних научних установа, одржао је већи број стручних предавања за ширу публику, свечане беседе, учествовао у раду стручних тела и комисија. Руководилац је Старословенистичког одсека Института за српски језик САНУ и међуакадемијског пројекта *Црквенословенски споменици српски из Босне и Херцеговине (XII–XVIII вијек)*, који се остварује у сарадњи Института за српски језик САНУ, Академије наука и уметности Републике Српске и Српске академије наука и уметности. Уредник је серије *Старословенско и српско наслеђе* при Институту за српски језик САНУ. Поред свега реченог, ангажован је наставник, који на основним, мастерским и докторским студијама професионално, стручно и поуздано обавља све своје обавезе. Треба указати и на залагање др Виктора Савића на радном месту: успешно је држао предавања на основним, мастерским и докторским студијама (предмети Историјска морфологија српског језика, Историјска граматика српског језика II, Историја српског књижевног језика, Историја српског књижевног језика – специјалан курс, Увод у историјску лексикографију), веома добро сарађује са студентима, у свим

активностима и поступцима односи се према њима колегијално, професионално и академски.

Из наведених разлога Комисија свесрдно предлаже Изборном већу Филолошког факултета да прихвати Извештај и упути предлог одговарајућем Стручном већу Универзитета у Београду да **др Виктора Савића**, ванредног професора Филолошког факултета и научног саветника Института за српски језик САНУ, изабере у звање и на радно место **редовног професора** за ужу научну област Српски језик (предмети Историјска фонетика српског језика, Историјска морфологија српског језика, Историја српског књижевног језика).

Београд – Нови Сад, 9. мај 2025. године

КОМИСИЈА

Др Александар Милановић, редовни
професор

Др Јасмина Грковић-Мејџор, редовни
професор, редовни члан САНУ

Др Вања Станишић, редовни професор